

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

Fakulta textilní

MULTIKULTURNÍ MĚSTA
INSPIRACE PRO TEXTILNÍ TISK

THE CITIES OF MULTICULRALISM
THE INSPIRATION IN TEXTILE PRINTING

Liberec 2010

Jana Kroutilová

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je původní a zpracovala jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem v práci neporušila autorská práva (ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb. O právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským).

Souhlasím s umístěním *bakalářské* práce v Univerzitní knihovně TUL.

Byl/a jsem seznámen/a s tím, že na mou *bakalářskou* práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 (školní dílo).

Beru na vědomí, že TUL má právo na uzavření licenční smlouvy o užití mé *bakalářské* práce a prohlašuji, že **s o u h l a s í m** s případným užitím mé diplomové *bakalářské* práce (prodej, zapůjčení apod.).

Jsem si vědom toho, že užít své *bakalářské* práce či poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem TUL, která má právo ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, vynaložených univerzitou na vytvoření díla (až do jejich skutečné výše).

V Liberci dne 7. května 2010

.....

podpis

Anotace:

Cílem této práce je zachycení života etnických menšin v prostředí metropolitních měst Berlína a Londýna. Práce se zabývá souvislostmi spojených s imigrací, integrací příslušníků cizí země a zkoumá, jaký efekt má přínos nových kultur do majoritní společnosti. Integrační proces zvaný multikulturalismus je pro tuto práci stěžejním tématem a je základem veškeré teorie a problematiky, která s tímto pojmem souvisí. Analýza menšinové problematiky ve velkých městech hodnotí kvalitu života cizinců v zemi, úspěšnost jejich začlenění a spolupráci ze strany hostitelského státu. Vypracovaná teorie je inspirací pro druhou část bakalářské práce, na jejímž základě jsou vytvářeny návrhy textilních vzorů v grafických programech. Tyto návrhy jsou následně vytisknuty rozdílnými tiskařskými technikami na textilii a aplikovány jako doplněk do interiéru.

Klíčová slova:

Multikulturalismus, imigrace, integrace, etnická menšina, diverzita

Annotation:

The purpose of this thesis is to ponder on the life of ethnic minorities in the environment of two metropolises, Berlin and London. The thesis explores the implications of immigration, integration of foreigners, and the effects and benefits of new cultures for the majority. The integration process, referred to as multiculturalism, is the central theme of this thesis, and a basis for all the theoretical issues related to this notion. The analysis of the issue of minorities in major cities assesses the quality of life of foreigners in the country, successfulness of their integration, and cooperation of the host country. The theory developed in this part of the thesis inspired the second part of the thesis, which serves as a basis for designing textile patterns in graphical programs. These designs are subsequently printed by various printing techniques on textile and used as indoor accessories.

Key words:

Multiculturalism, immigration, integration, ethnic minorities, diversity

Poděkování:

Tímto bych ráda poděkovala Mgr. Janu Hegerovi za laskavé vedení při sestavování této práce, za cenné připomínky a podporu, a také ostatním, kteří se na realizaci mé bakalářské práci podíleli.

1	Multikulturalismus	11
1.1	Základní pojmy	11
1.2	Definice multikulturalismu	13
1.2.1	Pojetí multikulturalismu	13
1.2.2	Kritika multikulturalismu	14
1.3	Problematicky spojené s multikulturalismem.....	15
1.3.1	Problematicky začlenění národnostní menšiny.....	15
1.3.2	Problematicky připsutí kulturních odlišností.....	15
1.3.3	Sociální vyloučení.....	16
1.4	Úspěšnost implementace multikulturalismu	17
2	Turecká menšina v Berlíně	18
2.1	Příchod Turků do Německa	18
2.1.1	<i>Integrace menšiny a její úspěšnost</i>	<i>20</i>
2.2	Obraz tureckých čtvrtí v současné době.....	22
2.2.1	<i>Turecká kultura.....</i>	<i>22</i>
2.2.2	<i>Život v ulicích čtvrtě</i>	<i>22</i>
2.3	Přístup Německa	24
2.3.1	<i>Podpora v médiích a vzdělání.....</i>	<i>24</i>
2.3.2	<i>Uznané národnostní menšiny a naturalizace.....</i>	<i>25</i>
2.4	Historie Berlína	26
2.5	Symboly Turecka	27
2.6	Statistiky.....	28
3	Čínská menšina v Londýně	29
3.1	Historie čínské komunity v Londýně	29
3.1.1	<i>Integrace menšiny a její úspěšnost</i>	<i>30</i>
3.1.2	<i>Migrační politika</i>	<i>30</i>
3.2	Život v čínských čtvrtích.....	32
3.2.1	<i>British born chinese (BBC).....</i>	<i>32</i>
3.2.2	<i>Čínská kultura.....</i>	<i>33</i>
3.3	Londýn - působiště multikulturalismu	34
3.4	Historie a politika Číny	35
3.5	znaky a symboly země	36
3.6	Statistiky.....	37

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4	Implementace multikulturalismu	39
4.1	Podstata multikulturalismu	39
4.1.1	<i>Berlín a Londýn - metropolitní města otevřená multikultuře</i>	<i>39</i>
4.2	Komparace turecké a čínské menšiny	41
4.2.1	<i>Porovnání se situací menšinové problematiky na území České republiky</i>	<i>41</i>
4.3	Veřejné mínění - vnímání imigrantů v Německu a Velké Británii	42
4.4	Rozhovory	44
4.4.1	<i>Hodnocení rozhovorů</i>	<i>50</i>
5	Tisk.....	52
5.1	Tvorba návrhů	52
5.2	Realizace tisku	53
5.2.1	<i>Sublimační tisk.....</i>	<i>53</i>
5.2.2	<i>Reaktivní tisk.....</i>	<i>54</i>
5.3	Využití vytvořené textilie v interiéru	55

ZÁVĚR

PŘÍLOHY

SEZNAM ZKRATEK

ZDROJE

ÚVOD

Život etnických menšin v majoritní společnosti se stává v současnosti aktuálním tématem pro všechny pokrokové země, které evidují pozvolný nárůst přistěhovalců v období posledních 50 let. Migrace se stala fenoménem nové doby a rozvinula oblast zabývající se soužitím lidí rozdílných kultur. V zemích s jednotným názorem, co se týče náboženství, tradice a zvyků, přinesly etnické menšiny nové poznatky do vývoje sociální struktury obyvatelstva. Životy imigrantů v menšinách resp. následné vlivy na okolí jsou jednak přínosem pro hostující zemi a menšinu samotnou. Zároveň se stává tento proces jistou zkouškou schopností vzájemného respektu různorodosti každé z menšin. Rozdílnosti národů a problematika s tímto spojená bude vždy ožehavým a neustále diskutovatelným tématem pro organizace zapojující se do integrace imigrantů. Toto téma zaujímá také své důležité místo nejen v politické sféře ale také i mezi samotnými občany příslušné země.

V současné době jsou metropolitní města charakterizována vysokou koncentrací etnických menšin. Velká města se svým neoficiálně liberálnějším přístupem k pobytu přistěhovalců jsou pro cizince lákadlem, jež poskytuje prostor v nabídce na trhu práce a podporu v sociálním prostředí totožných etnických menšin. Rozrůstající se menšiny s vlastními charakterovými specifikacemi v kombinaci s již původní většinovou kulturou vytvářejí s obyčejného města multikulturální prožitek pro kohokoliv, kdo se stane, byť na chvíli, jeho součástí.

Integrace menšiny probíhající na několika úrovních je složitým procesem. Multikulturalismus je částečným odlehčením složité situace přistěhovalců a z hlediska integrace je pro imigranty nejméně stresující a násilný. Problematika provázející celý tento proces je však stejně složitá jako proces samotné integrace - ideálního začlenění, ke kterému v mnoha případech ani nedojde. Jedná se zejména o častou disharmonii v soužití menšin s majoritní společností a z toho vyplývajících konfliktů mezi nimi.

Síla multikulturalismu je právě v jeho obojetnosti, neboť pro jeho životnost jsou důležité vlastnosti jak kladné, tak i záporné, které se v čase vytvářejí. Docílení ideální integrace by ovlivnil správný přístup k menšině a možnost konfliktům spíše předcházet, než jim čelit. V současné době však většina konfliktů nikdy nebyla

dořešena, i když jejich příčiny jsou většinou známy. Otázkou je, zda-li by docílení absolutní harmonie nevedlo k současnému zániku zajímavého diverzního celku, který při implementaci multikulturalismu vzniká.

V mé práci se zabývám významem multikulturalismu a v jakých souvislostech může být využito tohoto integrační procesu. Inspirovala jsem se životy etnických menšin v metropolitních městech, které jsou nejlepším příkladem vzniku multikulturalismu a kde lze nejlépe analyzovat jeho přínos pro naši společnost. Při popisu života etnických menšin se zaměřuji na historii menšiny v daném státě, příčiny a důvody migrace, co ovlivňuje pobyt cizince v zemi a kvalitu jeho života. Přitom největší důležitost přikládám zobrazení života ve čtvrtích, které reflektuje původ menšiny. V popisu se zabývám přijetím etnických menšin ze strany hostitelského státu, možnostmi legislativy státu nebo prezentací tématu široké veřejnosti. Mým záměrem, který budu dále analyzovat, je popis turecké menšiny v Berlíně a čínské menšiny v Londýně. Vybraná města jsou zaměřena na geografickou, historickou, ale i politickou rozdílnost a současně se orientuji podle rozdílnosti vybraných menšin, které budu následně srovnávat. Jedním ze stěžejních znaků mé práce je reflektování života etnických menšin, vytvoření obrazu, vykreslení představy a atmosféry, kterou multikulturní prostředí dodává. Na tyto záměry pak reaguje druhá část mé práce – část praktická, kde na základě inspirace z provedeného průzkumu o životě v multikulturních městech vytvářím kolekci vzorů na textiliích. Tyto návrhy jsou zpracovány v počítačových programech Adobe Photoshop a Adobe Illustrator a vybrané vzory jsou pak následně vytisknuty na textiliích a zakomponovány do interiéru.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 MULTIKULTURALISMUS

Multikulturalismus se setkává s různými definicemi a pojetími. Jeho problematika je složitým procesem a bývá často diskutovaným tématem mnoha teoretiků, historiků, ale i politiků. V kapitole jsou popsány základní definice, pojetí multikulturalismu a pojmy, které jsou s jeho problematikou spojeny.

1.1 ZÁKLADNÍ POJMY

Asimilace – splynutí s kulturou majoritní společnosti. Celková adaptace ke kultuře, k chování a stylu života hostitelského státu. Ztráta kulturní identity.[2]

Emigrant - vystěhovalec, má cíl usadit se v cizí zemi

Etnické skupiny, menšiny – skupina početně menší vůči většímu celku. Mají své specifické rysy. Liší se náboženstvím, způsobem života a zvyky od majoritní společnosti. Vyrůstali v jiném sociálním prostředí. Etnické rysy jsou to, co je od druhých liší. [18]

Identita – každý jedinec je vychováván od narození v určitém sociálním prostředí a je obklopen domácí kulturou. Tyto jednotky dopomáhají tvoření identity člověka, ke které se pak tento člověk hlásí. Tito jedinci mají své zvyky, návyky a snaží se je uchovávat. Asimilací v cizím prostředí tuto identitu ztrácí.

Imigrant - přistěhovalec, člověk, který v zemi pobývá nebo má v úmyslu pobývat více jak 12 měsíců.

Integrace - začlenění menší části do majoritní společnosti. Imigranti hodnotí integraci jako vzájemné pochopení odlišných kultur a kooperaci s hostitelským státem se zachováním charakteristických vlastností pro danou menšinu. Opakem pro slovo integrace je segregace, kdy se skupiny či menšina uzavírají do vlastní zvláštní skupiny a odmítají přijímat zvyky okolního prostředí. [7]

Integrační pluralistický model - pluralistický multikulturní model, který se vyskytuje obzvláště ve velkých městech a v Evropě. Je využíván často ve Velké Británii a je založen na harmonickém soužití etnických menšin. Jde o sjednocení

diverzního, ale navzájem respektovaného celku, který se vyvíjí a vzájemně se podporuje ve společné tvorbě, komunikaci, spolupráci a vytváření nových hodnot.[3]

Migrace a její politika – jednotky, které mají na starost migraci cizinců přes mezinárodní hranice. Starají se, aby pohyb cizinců byl v rámci hostitelské země legální. Na druhé straně pak postihuje skupiny nelegálně přicestovaných migrantů. Udělují pracovní povolení, starají se o zřízení pasů a víz. Zajišťují také správnou politickou a sociální integraci imigrantů na jejich území.[2]

Migrant - obecné označení pro člověka žijící mimo svou rodnou zemi více než jeden rok.[18]

Naturalizace - nabytí státního občanství přímo od státu na základě žádosti od cizince.[19]

Národnostní menšina - národnostní menšiny definujeme z dvou různých hledisek. Při definici zohledňujeme zaprvé kulturní souvislosti a zadruhé záležitosti spojené se státní legislativou.

Kulturní souvislosti – národnostní menšina je skupina lidí odlišující se etnickými znaky od majoritní společnosti (jazyk, kultura, tradice). Má schopnost odvodit svou identitu z důvodu jejího původu, jazyku nebo náboženství za účelem podpory jejich kulturní tradice.

Státní legislativa - vymezení pojmu národnostní menšina je podmíněné společensky a politicky, a proto i nejednoznačné a dobově proměnlivé. Každý stát posuzuje statut národnostní menšiny podle svých vlastních právních kritérií. „Na široké mezinárodní úrovni neexistují také jednotná pravidla, která by závazně vymezovala práva národnostních menšin. Závaznou pravidlem pro OSN je pouze ochrana menšiny před diskriminací a respektování individuální vůle jednotlivce být příslušníkem menšiny.“ [8]

Státní občanství - udělení státního občanství spadá pod zákon a podmínky státu, o jaký se cizinec zajímá. Běžné nabytí státního občanství získává člověk v souvislosti s narozením. Další možnosti jsou udělení občanství cizinci státem, který splňuje dané podmínky zákona (naturalizace).

Žadatel o azyl, uprchlík – člověk čekající na statut uprchlíka opustil rodnou zemi s oprávněnými obavami z pronásledování z důvodu náboženských, politických nebo rasových. Kvůli nim se do země nemůže nebo nechce vrátit a žije mimo svou rodnou zemi. Do doby, než bude řízení ukončeno, nemůže být žadatel navrácen zpět do své země.

1.2 DEFINICE MULTIKULTURALISMU

Slovo multikulturalismus se vyskytuje v různých kontextech a jeho význam je často chápán různými způsoby podle názoru historiků a filosofů. V Evropě je zvykem vztahovat multikulturalismus zejména k soužití odlišných etnik, zatímco v Americe se dotýká i neetnických menšin, jakými jsou například sexuální menšiny, menšiny tělesně postižených a lidí, kteří jednoduše nezapadají do představy normálního občana daného státu. Podle P. Barši lze multikulturalismus chápat jako určité politiky umožňující integraci do občanského celku a zároveň umožňující pěstovat zvláštní skupinovou subkulturu nebo kulturu na nepolitické úrovni. Tomáš Hirt definuje multikulturalismus obecněji a čistě jako koncept pro soužití etnických skupin.

„Multikulturalismus obecně vzato je pro mě hnutí za inkusivní společnost, tj. za společnost, která bude schopna zahrnout i takové své „atypické“ příslušníky, která nebude vylučovat lidi na základě toho, že vypadají nebo žijí jinak a z hlediska většiny „divně“. Mé pojetí multikulturalismu je liberální. Je založeno na tom, že společnost by měla být schopna do sebe zahrnout různé životní způsoby a menšiny, avšak ve chvíli, kdy nějaká menšina začne být netolerantní, ať už vůči vnější společnosti nebo vůči svým členům (což se týká hlavně sekt), tak by měl liberální stát jménem svých hodnot rovnosti a individuální svobody zasáhnout.“[5]

1.2.1 POJETÍ MULTIKULTURALISMU

Liberální pojetí multikulturalismu- „liberálové tvrdí, že všelidská racionalita, svoboda a rovnost znemožňuje umístit zvláštní hodnoty odlišné kultury směrem k universální spravedlnosti. Princip rovné svobody se tak představuje v podobě eticky neutrálního státu, jenž může díky své neutralitě spravedlivě posuzovat konflikty s ohledem na rovnost občanů. Tento koncept

je založen na předpokladu, že se individuální svoboda každého jedince zakládá na přístupu k vlastní kultuře, a tedy i na tom, zda jsou zvláštní kultury respektovány většinou.“[6]

Liberální multikulturalismus podle Kymlicky - člověk je osobnost se svou individuální identitou, kterou nemůžeme odpojit od jeho vlastní identifikace. Odpojení není možné ani ve spojitosti jedince s nějakou skupinou i od toho, s jakou skupinou ho identifikují ostatní. Podle něj každý národ, tedy i „občanský“, ve skutečnosti pouze reprodukuje etnickou kulturu určité skupiny obyvatelstva. Kultura může být u této teze chápána jako určitý uzavřený a ohraničený celek. Každý jedinec v menšině se dokáže realizovat a reprodukovat svoji individualitu pouze skrze danou menšinu a za předpokladu členství v této skupině, které je podmínkou.[6]

Pojetí multikulturalismu podle komunitaristů - Charles Taylor - představitel komunitarismu Taylor vyzdvihuje u definice multikulturalismu uznání jedinečné identity a zvláštnost jedinců a skupin. Usiluje o uznání rovnosti všech jedinců na jednom území, kde se sdružuje více různých skupin a kolektivu.[20]

Z předešlého výčtu pojetí se nejvíce přikláním k teorii P. Barši s jeho liberálním přístupem k multikulturalismu. P. Barša vyzdvihuje schopnost zahrnout mezi sebe lidi s rozdílnou kulturou a tradicemi, na jejímž základě vzniká zvláštní skupina lidí se společnými rysy. Její působnost je však ovlivněna vzájemnou tolerancí, respektem a jinými aspekty vznikající v menšinové problematice.

1.2.2 KRITIKA MULTIKULTURALISMU

G. Sartori vyzdvihuje spíše pluralismus jakožto pojem, který vybízí k respektování diverzní kultury, avšak jedinec není nucen ji vytvářet. *Pluralismus* je integrace národa zohledňující cizí kultury. Například zřizování vícejazyčných škol, zohlednění kulturních rozdílů ve vyučování. Tolerance typická pro pluralismus v protikladu multikulturalismu je spíše lhostejnost vůči cizím kulturám. Multikulturalismus je agresivní proces vytvářející dojem

opačného efektu – svou agresivitou opět začíná separovat menšiny a dochází k segregaci. Multikulturalismus vytváří rozdíly mezi národy a zvyšuje riziko uzavření menšiny jako samostatného celku.[4]

Liberální odpůrci Kymlickovi teorie - liberální stát stojí nade všemi menšinami a je ve vztahu k jejich identitám a kulturním tradicím neutrální. Jedinci pak totiž není umožněna jiná možnost, nežli být chápán jinak než jako příslušník určité skupiny, která je chápána jako určitý „uzavřený“ celek.[5]

1.3 PROBLEMATIKY SPOJENÉ S MULTIKULTURALISMEM

1.3.1 PROBLEMATIKA ZAČLENĚNÍ NÁRODNOSTNÍ MENŠINY

Migrace je obecně veřejností brána spíše negativně, přičemž imigranti jsou bráni jako celek a lidé nerozlišují individuality v menšině. Po teroristických útocích se vyskytují u většiny lidí obavy z nárůstu nových přistěhovalců. Ke špatnému dojmu patří i strach občanů ze špatné situace na trhu práce ve prospěch imigrantů. Asi nejsložitějším a stěžejním problémem při začlenění menšiny do majoritní společnosti však zůstává špatný a většinou chladný přístup k začlenění, a to ze strany politiků a dále dosti značné ovlivnění obyvatelstva médií. I když v současné době je snaha zabránit předsudkům o menšině v mnoha případech úspěšná, jsou to zatím spíše záchvěvy obratu k lepšímu v porozumění mezi cizími kulturami. I přesto je nutno podotknout, že díky implementaci multikulturalismu, tedy nového moderního způsobu přijetí etnických menšin, se situace mezi národy zlepšuje. Multikulturní prostředí se stává novým internacionálním prvkem a světlým zítřkem pro správnou integraci etnických menšin.

1.3.2 PROBLEMATIKA PŘÍPUŠTĚNÍ KULTURNÍCH ODLIŠNOSTÍ

Při definici o úspěšnosti a ideálním propojení různých kultur jsou menšiny a majoritní národ často spojovány s tvrzením „schopnosti se navzájem tolerovat“. Možná právě tolerance se totiž stává určitým úskalím pro jakoukoliv stranu národa zapojeného do integračního procesu, jelikož samotná

podstata slova v člověku evokuje jakousi nutnost dělat něco, co nevychází přímo z člověka samotného ale je to něco, co na sobě člověk musí měnit. Proto se pak setkáváme s negativními důsledky, které jsou způsobeny potlačováním potřeb člověka, jenž se k toleranci staví s pocitem nutnosti. Tolerance se pak může projevit častými ohlasy, kdy místní občané trpí často velice liberálním přístupem ze strany státu k integraci a jsou vyzýváni k toleranci, která se u nich může stát současně nutností.[21] Většinu lidí z majoritní společnosti provází strach a obavy z příchodu nové kultury do jejich země. Pro člověka je stále velice složité připustit si jev, který nebyl součástí jejich výchovy ani současného života. Dalšími negativními následky špatného přístupu k integraci je násilná asimilace, kdy se přistěhovalci potýkají následně s rasismem a často jsou diskriminováni kvůli rozdílné barvy pleti. Hostující národy se i přes snahu menšin o správnou integraci dopouštějí předsudků spojených se špatným dojmem, který v nich evokují jedinci, jež svým chováním vrhají špatné světlo na celek - menšinu. Většinou se to týká skupinek dopouštějících se výtržnictví v ulicích a drobných deliktů. Při snaze být dobrým občanem je o to náročnější se vyprostit od tohoto „zaškatulkování“ a přesvědčit národ o kulturním přínosu a vzniku diverzního kulturního státu.

1.3.3 SOCIÁLNÍ VYLOUČENÍ

I s touto složitou situací pak souvisí problematika sociálního vyloučení (exkluze). Jedná se hlavně o sociální postavení jedinců, kteří z důvodu neschopnosti se správně postarat o sebe nebo o svou rodinu a tím ztrácí důležitou pozici ve společnosti, posléze se pak potýkají se s chudobou. „Proces sociálního vyloučení je primárně důsledkem chudoby a nízkých příjmů a přispívají k němu však také další faktory jako je diskriminace, nízké vzdělání či špatné životní podmínky. Sociálně vyloučení jsou odříznuti od institucí a služeb, sociálních sítí a vzdělávacích příležitostí. Projevem sociálního vyloučení je tedy například dlouhodobá nezaměstnanost, závislost na sociálních dávkách, život v prostorově vyloučených částech obcí (ghettech), nízká kvalifikace, špatný zdravotní stav, rozpad rodin či ztráta sebeúcty. Jako adaptace na podmínky sociálního vyloučení se často vytváří specifické hodnoty a normy, mezi něž patří například důraz na přítomnost, neschopnost plánovat

do budoucna, pocity beznaděje a bezmocnosti či přesvědčení, že člověk nemůže ovlivnit vlastní sociální situaci.“[16]

1.4 ÚSPĚŠNOST IMPLEMENTACE MULTIKULTURALISMU

Multikulturalismus se často osvědčil jako nejlépe přijatelná varianta při integraci přistěhovaleckých menšin a stal se pro mnohé státy kompromisem, ke kterému se přiklání obě strany. Menšiny si lépe zvykly na tento integrační model a bylo pro ně méně stresující vytvořit rozdíl mezi asimilací a segregací v hostitelském státě.[5] Z hlediska začlenění je důležitá soudružnost obou celků (majoritního a menšinového) ku prospěchu růstu lepší ekonomiky státu i většího úspěchu imigrantů na cizinecké půdě. Proto se k tomuto integračnímu modelu přiklání stále více metropolitních měst, jelikož čelí vysokému nárůstu lidí přicházejících za vyššími platy. Ti pak musí počítat s diverzitou každého imigranta vůči hostitelskému státu.

2 TURECKÁ MENŠINA V BERLÍNĚ

Turecká menšina je s počtem 1.688.370 obyvatel v Německu nejrozšířenější a největší menšina ze všech. Tato temperamentní menšina nelze přehlédnout a reprodukce její kultury je znát v jakémkoliv místě, kde zrovna působí. V Berlíně je koncentrace této skupiny nejvyšší a vznikají zde postupně čtvrtě, které jsou z většiny obydleny tureckými obyvateli. Kapitola se zabývá působením Turků v Berlíně od jejich prvopočátku až po současnost s důrazem na zobrazení života menšin ve městě. Zde se budu zabývat otázkou problémů týkajících se začlenění a vnímáním změn v soužití menšiny a majoritní společnosti.

2.1 PŘÍCHOD TURKŮ DO NĚMECKA

Působení prvních tureckých obyvatel na území současné Spolkové republiky Německo je datováno již od doby vlády Fridricha III. Teprve začátkem 20. století se na území města Berlína výrazně zvýšil počet tureckých přistěhovalců. Od roku 1910, kdy žilo v Berlíně přibližně 1100 Turků, vzniká první turecká komunita v tomto městě. Předchůdcům současné komunity v Německu byl však předurčen krutý osud v boji za jejich uznání. Historie zasáhla a ovlivnila životy lidí po celém světě včetně tureckých obyvatelů Berlína. Během 2. světové války se počet Turků v Berlíně rapidně snížil. Většina Turků byla nucena vrátit se zpět do své rodné země a počet obyvatel v Berlíně se pohyboval okolo stovky. Desetiletí trvalo, než se zničený stát srovnal s následky 2. světové války a mohl opět obnovit kontakt s cizími národy a rozvíjet jejich spolupráci.[1]

Během 60. let 20. století vysoce vzrostla ekonomika státu v Německu. Vznikalo mnoho nových průmyslových firem, které lákaly na nespočet nabídek práce s pracovním povolením pro cizince a bonusem možnosti pronájmu bytů za výhodnou cenu. V této době zažívá Berlín největší nárůst přistěhovalců z Turecka. Vznikla nová skupina levné pracovní síly - pracovníci zvaní „Gastarbeiter“. Tomuto nárůstu nových pracovníků vyhovoval „etnicko exklusivistický integrační model“[2], který byl podmíněn pracovním trhem a tak byl příbytek nových přistěhovaleckých pracovníků pouze dočasný. Nevýhodou tohoto modelu se stala častá neúčast menšin při politickém a veřejném životě státu. Tato politika se také jen zřídka zajímala

o druhé a další generace a nebrala v potaz možnost, že se ve státě imigranti trvale usadí. V Německu se Turci jako pracovní posila dobře ujali a jejich přítomnost se stala samozřejmostí. Označení pro turecké pracovníky v zemi velice zlidověl a používá se neoficiálně dodnes. K tzv. Gastarbeiter, tedy přistěhovalci, se později přistěhují i jejich rodiny a jejich pobyt se v Berlíně prodlužuje. Ačkoliv se někteří po letech vrací zpět do Turecka, většina se v tomto městě usadí. Turecké rodiny se pomalu rozrůstaly o další generace až do současnosti. Nejčastějšími důvody vycestování Turků do Německa bylo studium v zahraničí a možnost podnikat v moderním prostředí. Mimo dobrovolně uskutečněné výjezdy do ciziny zde byli také jedinci, kteří byli nuceni svou rodnou zemi opustit z politických důvodů.

Ke své rodné zemi mají Turci vytvořený velice vřelý vztah. Tíhnou ke své kultuře, náboženství a zvykům. Každý z tureckých přistěhovalců přicházel do Německa s vizí lepšího života, aby se pak vítězně mohl navrátit zpět do rodné země. Realizace snu byla však pro některé těžkým vystřízlivěním z prvotní euforie, kterou zažívali po příjezdu. Jejich cesta za rychlým zbohatnutím se stále prodlužovala a čím déle svůj návrat oddalovali, tím se zmenšovala šance se znovu přizpůsobit životu společnosti, kterou opustili. Tento fakt si Turci plně uvědomovali a podvědomě chápali, že jejich životy jsou z části ovlivněny dočasnou změnou prostředí a z těchto důvodů by návrat do Turecka byl pro ně příliš obtížný. Nejen z důvodu přizpůsobení se tamější kultury, ale i z důvodů finanční závislosti na svém budoucím zaměstnavateli, kde by pak mohly následovat problémy s hledáním nového zaměstnání. Svůj komplex v podobě neschopnosti vrátit se zpět většinou řeší letními dovolenými v Turecku. Druhá část přistěhovalců měla jiný přístup k životu v Německu už od začátku a to v zásadě ustanovení svých vlastních cílů. Tito lidé nepřišli do Německa pouze za studiem nebo zaměstnáním. Jejich cílem byla schopnost se seberealizovat ve svých dovednostech. Začali se zdokonalovat v podnikání, vytvářet zajímavou strukturu města Berlína a podílet se na jeho rozvoji. O návratu do Turecka přemýšlejí spíše z hlediska možné kooperace mezi oběma státy v podnikání a jejich život v Německu přijímají jak s pozitivními, tak i negativními stránkami.[1]

2.1.1 INTEGRACE MENŠINY A JEJÍ ÚSPĚŠNOST

První vlna přistěhovalců neměla velkou snahu se přizpůsobit životu ostatních německých občanů. Jejich hlavním zájmem bylo vydělat si na živobytí a trávit čas se svou rodinou. S nárůstem dalších imigrantů mizela potřeba seznamovat se s kulturou hostujícího státu. Lidé si vytvářeli svůj vlastní turecký svět a cítili větší jistotu ve své komunitě, než s lidmi, kteří nerozumí jejich jazyku ani kultuře. S nárůstem vysokého počtu nových tureckých přistěhovalců se zvyšovala hustota Turků, která ve čtvrtích převyšovala počet rodilých Němců. Turecká osídlení se zvětšovala a vznikaly ryze turecké čtvrtě. Podnikaví a zarputilí vlastenci zprovoznili turecké podniky jako např. restaurace, turecké obchody a dávali světu najevo svou věrnost pro vlastní původ, kulturu a náboženství. I přesto, že někteří Turci žijí v Německu více než 40 let, neovládají perfektně německý jazyk a žijí uzavřeni ve své komunitě bez potřeby navázat bližší kontakt s odlišnou společností.

Tento uměle vytvořený turecký svět si zanechal svůj charakter a rozrostl se o několik čtvrtí. Označení Berlína jako „Türkische Berlin“ není pro Berlíňany neznámým pojmem. Ať už vznik této komunity v Berlíně měl pozitivní nebo negativní následky, turecké čtvrtě a jejich obyvatelé se stali nedílnou součástí města. Částečná neschopnost začlenění Turků ve městě se bohužel stala určitou bariérou mezi národy. Tato překážka se jevila v jednom pohledu bariérou téměř neprůstřelnou, avšak v určitém sledu událostí bylo možné docílit harmonie a částečného pochopení mezi rozdílnými národy.

Turecké přistěhovalce jsem rozdělila dle způsobu integrace do 3 různých skupin:

Přistěhovalci:

- Lidé, kteří přišli za vidinou lepší práce a vysokého výdělku peněz. Jejich výdělek jim však sotva vystačil na zajištění chodu domácnosti. Potýkají se s chudobou.
- Úspěšní imigranti, kterým se podařilo získat slušné zaměstnání, dostalo se jim vysokého vzdělání.

- 2. - 4. generace - Lidé, kteří vyrostli v Berlíně. Lidé narození v Berlíně mají vyšší šance stát se německými občany. Vzdělání v německých školách. Jsou si vědomi původu svých rodičů, avšak kultura a náboženství jim už je vzdálená. Jsou jim bližší zvyky německého národu.

Začlenění Turků do společnosti jiného národa je pro mnohé občany města Berlína citlivým a často diskutovaným tématem. Jejich přizpůsobení prošlo mnoha fázemi a každá z nich měla jiný průběh i charakter. Tento zdoluhavý proces se odvíjel od individuality každého přistěhovalce. Vytvářely se skupiny odpůrců, které se nedokázaly a ani nechtěly podílet na kultuře druhého národa. V kontrastu se zde pak vyskytovaly rodiny, které měly naopak velkou snahu splynout s německým národem. Pro další generace Turků bylo začlenění jednodušší. Německo se stalo jejich rodnou zemí a život svých spoluobčanů chápali mnohem lépe, než jejich rodiče.

Další důležitou složkou správného začlenění Turků v Berlíně je uznání a přijetí rodilými Němci. Neposkytnutí občanství značně zneprůjemňuje dlouhodobý pobyt v daném státě. Navzdory všeobecné liberalizaci zákonů týkajících se občanství, většina z původní generace Turků, ale i první a druhé generace jejich potomků žije v Německu bez německého občanství. Většina německých Turků tak nemůže volit. Ačkoli Turci představují více jak dvě procenta celkové populace, byli v roce 2002 z více jak 600 členů německého parlamentu pouze tři tureckého původu. Turci se v Německu mohou setkat s diskriminací v zaměstnání, nabídce bydlení i jiných službách. Ačkoli německá ústava, resp. základní zákon, chrání proti diskriminaci, neposkytuje v tomto ohledu plnou ochranu cizincům. [1]

Turci v Německu neplní jen funkci etnické menšiny. Jejich komunita vytváří obraz hostujícího státu, a to s pozitivními i negativními důsledky.

2.2 OBRAZ TURECKÝCH ČTVRTÍ V SOUČASNÉ DOBĚ

2.2.1 TURECKÁ KULTURA

V současné době žije v Berlíně 120 000 Turků. Většina z nich se soustředí v bývalé západní části Berlína. Jedny z nejvíce, Turky obydlených čtvrtí jsou Neukölln, Wedding a Kreuzberg. [1] Využití tureckého jazyka je zde běžným jevem a většina návštěvníků zde pocítuje vliv turecké kultury. Díky zřízení mezinárodních restaurací a zavedení projektů zaměřených na multikulturalismus v Berlíně se zlepšuje komunikace mezi menšinou a rodilými Němci. Turci aktivně obohacují německou kulturu na divadelních prknech, v hudbě a tanci. Podílejí se také při reprezentaci města ve sportu, a to většinou při boxu nebo fotbale. Jejich temperament je přínosem pro chladnější a konzervativnější německý národ a při spolupráci obou národů, vytváří zajímavou kombinaci nápaditých projektů a dotváří multikulturní obrazu města.[1]

Identita Turků se v Německu měnila v průběhu let. Sociální postavení Turků se pohybovalo na mnoha úrovních a v komunikaci s ostatními obyvateli vznikaly většinou nesmyslné konflikty, které vedly spíše k větší propasti mezi národy. Zasloužili se o označení zahraničních pracovníků, přistěhovalců nebo hostujících pracovníků. Po pádu berlínské zdi se zase potýkali s rozdělením na občany z východní a západní části Berlína. V důsledku se tyto negativní dopady odrážejí i na faktu, že jsou Turci dodnes považováni za cizince.

2.2.2 ŽIVOT V ULICÍCH ČTVRTĚ

Ve čtvrtích, kde je počet obyvatel etnické menšiny vyšší, než počet většiny obyvatel města, se návštěvníkovi naskytne pohled do světa cizince obklopeného domácím prostředím, kulturou a částečně i vlastní individualitou. Ačkoliv mají tito jedinci snahu přiblížit se k životu, kterému byli v mládí vychováni, ovlivnění moderní civilizací, vědomě i nevědomě přijímají návyky hostujícího národa. Svou roli hrají i potomci Turků narozených v Berlíně. Mladí lidé se vyprostují od jistých výchovných pravidel svých rodičů a přinášají do rodiny vlastní názory a představy o životě. Je známo, že turecká mládež je

velice problematickým článkem v německé společnosti. Většina mladých Turků se potýká s velkou kriminalitou. Vznikají menší pouliční gangy [1]

Turecké čtvrtě mají své typické znaky:

- Turci žijí ve skupinách. Netráví moc času v bytech, ale přímo v ulicích. Jejich nejčastější podniky a zdroj obživy jsou kiosky, obchody s potravinami, oblečením. Typické pro čtvrtě jsou „Flohmarkt“ (v překladu bleší trhy).
- Časté víkendové akce v kruhu rodiny. Setkání přímo v ulicích města, nebo v oblíbených restauracích. Často pořádají celodenní pikniky v parku.
- Temperamentní a rušný národ, téměř každý obyvatel je fanoušek nějakého typu muziky. Většinou v ulicích zaslechneme orientální hudbu, nebo populární hudbu.
- Snaha vypadat navenek dobře a ukázat finanční zajištěnost, která je ve skutečnosti velice špatná. Okázale vybavené byty, drahé věci, které je většinou dovedou do finanční nouze a následné chudoby.
- Gastronomie - Využití vlastních domácích receptů. Vytvoření vlastních restaurací. Nejčastější kiosky s rychlým občerstvením a jejich specialitou kebab. Turecká gastronomie je v Berlíně často vyhledávaná.
- Kriminalita v čtvrtích, časté násilí. Týká se zejména dospívajících mladých Turků.

Temperamentní Turci mají velmi vřelý vztah ke své rodině. Neumějí žít v samotě a zakládají si na silném poutu mezi svými příbuznými a známými. Své dobré vztahy prohlubují častými návštěvami Turecka, telefonáty a schůzkami. Jsou spjati společnou kulturou a náboženstvím. Své návyky předávají i do dalších generací. V publikacích se často setkáváme s tématy o mladých lidech vyrůstajících v heterogenním prostředí města Berlína. Ve

většině případů mají problém rodiny ortodoxně věřících muslimů. Děti v Německu získávají možnost vybrat si svoji víru a turecká mládež se často setkává s nepochopením od svých starších příbuzných. Turků žijících v Berlíně jsou muslimové. Je známo, že Turci a zejména mladiství jsou více nábožensky založení, než Němci. Turci dodržují tradice a snaží se je šířit i ve výchově. Někteří orientují celý svůj život dle víry a svědomitě přistupují k dodržování svých morálních hodnot. Po teroristických útocích v roce 2001 převažuje u německé veřejnosti strach z příznivců islámské víry. S postupem času jsou registrovány určité pokroky v respektování islámské víry. Nejvíce ve vzdělání, v kultuře apod. V patriarchálních rodinách bývá islámské víra často spojovaná se špatným postavením žen. Ženy jsou v rodině utlačovány, je jim odpíráno vyššího postavení, než mají muži, a to zejména v pracovní sféře a jejich lepší seberealizace. Příklady nucených manželství bývají často podnětem pro následující fyzické nebo i psychické násilí a špatné výchovy dětí. Typickým znakem pro muslimské ženy jsou šátky ukryvající část hlavy, často i oděv bývá přizpůsobován tradičnímu oděvu v arabských zemích.[1]

2.3 PŘÍSTUP NĚMECKA

2.3.1 PODPORA V MÉDIÍCH A VZDĚLÁNÍ

S nárůstem německo-turecké populace si německé firmy a podniky uvědomovaly šance o nových potenciálních zákaznících a snažily se zaujmout.“[1] Pojem „etnomarketing“ používaný v oblasti obchodu a reklamy je pro velké firmy samozřejmostí, ať už z hlediska kooperace mezi ostatními státy, tak i pro zaujmutí etnických menšin ve vnitrozemí. V této době existují v Berlíně speciální reklamní agentury, které se cíleně zabývají tvorbou reklamy pro turecké přistěhovalce. Média se snaží zaměřit na početnou tureckou skupinu prostřednictvím televize, rádia, novin i časopisů. Do běžného vysílání byly zařazeny programy specializované na německo - tureckou menšinu. Na stanicích RTL, ZDF se setkáváme s moderátory tureckého původu a berlínská stanice TD 1 vysílaná z 56% v tureckém jazyce je zřízená speciálně menšiny žijící v Berlíně. [1]

Koncem 80. let přicházejí první pokroky ve vývoji vzdělání pro imigranty. „V roce 1989 byla otevřena první a dlouho též jediná islámská základní škola, Islam Kolleg Berlin. V první až šesté třídě zde vedle standardního vyučování podle berlínských školních osnov probíhá islámská náboženská a arabská jazyková výuka. V roce 1995 byla škola definitivně uznána jako „náhradní škola“ a čerpá tedy z finanční podpory berlínského senátu pro soukromé školy. Novou vzdělávací institucí jiného typu je pak Muslimská akademie Berlín, jež vznikla v polovině roku 2004 za podpory Spolkové centrály pro politické vzdělání. Jejím cílem je vědecká činnost a vzdělávání dospělých na politické a kulturní úrovni, zaměřené především na muslimy samotné.“[23]

Další z důležitých opatření ze strany Německa je zřízení Úřadu pro migraci a uprchlíky (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge). Tato instituce je zaměřená pro cizince, uprchlíky a jedince mající zájem o německé občanství. Integrační systém zavedený v roce 2006 se zasloužil o výrazné zlepšení přistěhovalců. Proces zahrnuje výpomoc lidem při příchodu do země, podporu ve vzdělání, vyučování jazyka, nabídky na pracovním trhu, řešení pobytu zpřístupněním pronájmů, nebo otevření správy a sociálních služeb na cizineckých úřadech. Jedním z nejúspěšnějších projektů pro přistěhovalce je zřízení integračních kurzů, které se zabývají veškerou problematikou spojenou s integrací menšin. Největší úspěch mají jazykové kurzy.[22]

2.3.2 UZNANÉ NÁRODNOSTNÍ MENŠINY A NATURALIZACE

V současné době Německo uznává 4 národnostní menšiny.

- Dánská menšina
- Friesen
- Romská menšina
- Srbové

U těchto případů je uznání podmíněno historickým pozadím menšinové národnosti a Německa. V ostatních případech má Německo spíše chladný přístup a malou snahu uznat nové menšiny. Odůvodnění plyne z přílišného nárůstu přistěhovalců a horšího uplatnění pro rodilé Němce. I přes vysokou náročnost získání státního občanství patří Berlín mezi nejpřednější metropolitní města s vysokým počtem naturalizací. [9]

2.4 HISTORIE BERLÍNA

Historie města Berlína je oproti ostatním evropským městům poměrně krátká. První zmínky o Berlíně jsou datovány na přelomu 13. -14. století. Z města se stává knížectví pod nadvládou Hohenzollernů a na významnosti mu v 17. století přidává přítomnost francouzských hugenotů. V roce 1701 se Berlín stává hlavním městem Pruska. Za této doby vznikají honosné stavby a paláce. I přes velikost města a některé velkolepé stavby Berlín nezaujímá stejnou pozici jako např. Vídeň nebo Praha. Okolí nově postavených staveb bývá často nevyhovující a dopadá na něj vliv industrializace. Pod vládou Bismarcka vrcholí sjednocení Německa datováno k roku 1871. Dalších 50 let prožívá Berlín rozsáhlou expanzi mezi obyvateli. Z 800 000 se počet navyšuje na 2 milióny. V Prusku se volí do sněmovny podle většinového systému, kdy jsou voliči rozděleni do 3 tříd. V roce 1912 se zvyšuje úspěšnost strany SPD (Sociální demokracie). 1. světová válka nese pro Berlín pád císařství a následující vypuknutí nepokojů. Nadvládu radikálních levicových stran (USPD, SPD) vrcholící střelením do davu demonstrantů a nakonec vraždou obou levicových vůdců. Přichází hyperinflace, která končí až za pomoci ostatních států. Po hyperinflaci přichází zářivá éra Berlína – Berlín jako centrum kultury, avantgardy v liberálním prostředí.[26]

Důležitá část ovlivňující život současného Berlína

Roku 1933 se stává novým kancléřem Německa A. Hitler, pod jehož nacistickou vládou je vyvolána 2. světová válka. Ta je pro Berlín nejvíce ničivou. Většina domů je po válce v troskách a Berlín je rozdělen do 4 částí podle obsazení vítězných mocností. (amerického, britského, francouzského a sovětského)

Město pak prochází složitými politickými rozbroji mezi východním - socialistickým a západním sektorem. Komunisté požadují sloučení města, ale sociální demokracie ze západních sektorů s tím prostřednictvím voleb nesouhlasí. Vzniká SED (východní sociální demokraté). Roku 1949 vzniká pro západní sektory demokratická NSR - Německá spolková republika, která volí svůj sněm, kancléře a prezidenta. Stejný rok východní sektor vytváří samostatnou republiku se svým premiérem a prezidentem. Rok 1948 je rokem rozdělení Německa, kdy zavede západní sektor svoji západní měnu a východní sektor reaguje okamžitou blokadou vodního i pozemního spojení, které však východní sektor po 11 měsících vzdal. Roku 1961 vrcholí neustále nepokoje a dohady mezi východním a západním sektorem, kdy se neúspěšně snaží sovětský premiér Chruščov dostat západní Berlín opět pod svou vládu. Neshodu řeší stavbou zdi, která rozproudí vlnu imigrantů z východu na západ. Během 15 let emigruje nad 3milióny východních Němců a postupně vznikne 165km dlouhá zeď, která rozdělí Berlín na dva rozdílné světy. Rozvoj obou částí Berlína probíhá rozdílně, kdy západ je velice moderní, přijímající novou techniku. Důsledkem je vlna imigrantů především z Turecka a Jugoslávie, aby byla naplněna volná pracovní místa.[27] Východní sektor zůstal spíše industriálním městem. V listopadu 1989 byly po 28 letech znovu otevřeny hranice na území Berlína a v roce 1990 se NDR připojilo k SRN a vzniká sjednocené Německo.

Berlín se dodnes potýká se složitým sjednocením města. Rozdíl mezi východní a západní částí je zde dosud znát. Po 28 let se v obou částech žilo jiným způsobem, ovlivněna byla nejvíce architektura, skrze kterou na první pohled rozeznáte, kde se nacházíte. Bývalý západní blok byl více pokrokový a přál podnikání, rozvoji obchodu. Ve východním sektoru probíhal pravý opak. Některé rodiny byly po 30 let rozděleny. Revoluce se stala pro všechny osvobozením ale na druhou stranu složitým sžitím s novou érou v historii Berlína. [26]

2.5 SYMBOLY TURECKA

Jsou známy z umění a architektury. Nejvíce symbolika v propojení s náboženskou tematikou, islámem a křesťanstvím. Ornametika v mešitách, i v celé turecké architektuře, ovlivněno částečně historií, např. byzantskou říší. Istanbul je centrum a symbol umění Turecka.

Život v Turecku je ovlivněn různorodým sociálním prostředím obyvatelstva. Turci dávají vysoký důraz na tradici. Tradiční jsou šátky na hlavách žen. V současnosti je v Turecku aktuální novodobé postavení a zlepšení životní situace žen. Ženy mají větší volnost a vytvářejí se feministické skupiny. U některých však stále přetrvávají zvyky spojené s rodinou. Např.: nízký věk žen a mužů při sňatku, obřízka u dětí atd.

Důležitý symbol Turecka je náboženství. U většiny Turků vyznávání islámské víry. Setkáme se zde s vysoce kontrastním sociálním postavením Turků. Moderní Turci a jejich luxusní život ve velkých městech v protikladu s chudobou na venkově. Tyto problémy jsou také ovlivněny politikou v Turecku. Turci jsou temperamentní národ, uznávající své tradice a vynikající v oblasti gastronomie. Snaha Turecka se dostat do EU. Pozvolný růst ekonomiky, hlavně díky velkým městům.[24]

2.6 STATISTIKY

V období od roku 1975 - 2004 se udává počet Turků s německým občanstvím 61 739. Do tohoto počtu nejsou zahrnuti cizinci čekající na udělení státního občanství a migranti žijící v Berlíně ilegálně. Celkový počet se tak pohybuje okolo 200 000 Turků žijících v Berlíně.

Téměř každý druhý Turek ve věku, kdy je schopný pracovat, je v Berlíně bez práce, tzn. 42 % z celé této menšiny. Z 276 000 nezaměstnaných v Německu je 20 400 Turků. Ten, kdo pracuje, vydělává průměrně 1050 Eur v porovnání s Němci, kteří běžně vydělávají 1325 Eur.[25]

Prvenství, které drží Berlín jakožto multikulturní metropole je procento ročního počtu naturalizací cizinců žijících zde již déle než 10 let – zatímco v Berlíně dosahuje v průměru 6% z celkového počtu takových cizinců, je to v jiných zemích jen 1-2%. [1]

3 ČÍNSKÁ MENŠINA V LONDÝNĚ

Metropolitní města určitý národnostní celek s prvky rozmanitosti. Za svoji rozmanitost a nápaditou kulturu a mohou vděčit etnickým menšinám, které v těchto městech působí. V Británii je vysoká tolerance náboženských symbolů a právě Londýn se stal ideálním působištěm pro multikulturalismus. Čínská menšina si zde od 17. století vybuodovala důležitou pozici a vývoj této menšiny je pro město silným vyjádřením, jak je možné vyvíjet kulturu odlišného charakteru v cizí zemi.

3.1 HISTORIE ČÍNSKÉ KOMUNITY V LONDÝNĚ

O prvních čínských přistěhovalcích do Velké Británie se dozvídáme již ze 17. století, kdy vznikaly první vazby mezi těmito národy. Prostřednictvím obchodu oba národy udržovaly úzký kontakt mezi sebou a navazovaly na obchodní úspěchy svých předchůdců po mnoho let. Hlavními důvody jejich obchodu byly transport čaje, prodej oděvu, porcelánu, ale i založení vlastních podniků a zprostředkování jednoduššího obchodování mezi Evropou a Asií. První osídlenci Londýna se především zdržovali v docích přístavů Londýna. [28]

O vyšším nárůstu čínského národa a komunit v Londýně se zasloužil rozvoj obchodu v přístavech na počátku 20. století. Tyto komunity se potýkaly s velkými předsudky, které o nich zveřejňovali literáti a označovali jejich působení jako stinnou část Londýna, kde vládne gamblerství a obchod s opiem. Ve skutečnosti ale čínský národ odváděl tvrdou práci v docích a novelistka Bennet píše ve své práci, že čínský národ jsou lidé s dobrým charakterem a odevzdanou pracovitostí.[29] Během 1. a 2. světové války byly zničeny všechny londýnské doky a Číňané se přesunuli směrem do centra metropole. Zde za jejich přičinění vzniká čtvrť Soho a čínské podnikání okolo roku 1950 opět začne vzkvétat. Z důvodu změny zákona v zemědělství v Číně se rozhodlo k migraci mnoho čínských mužů, kteří jeli do Londýna otevřít své vlastní restaurace a část svého výdělku posílali rodinám do Číny. Během 60. let se počet přistěhovalců rapidně zvyšuje a Číňané si upevňují sociální pozici na území města. Jejich strategie v podnikání je velmi úspěšná a dobývají město svou vyhlášenou kuchyní a službami v oblasti gastronomie.[28]

3.1.1 INTEGRACE MENŠINY A JEJÍ ÚSPĚŠNOST

První vlna čínských přistěhovalců v 60. letech 20. století se zasloužila hlavně o rozvoj obchodu mezi Evropou a Asií, zejména s důrazem na rozvoj vlastního drobného podnikání. Z hlediska integrace byla však oproti svým následníkům v mnoha bodech pozadu. První generace se potýkala se špatnou znalostí jazyka a měla tendenci se uzavírat do své vlastní komunity, na druhé straně vynikala obrovským pracovním nasazením, které tyto nedostatky svým způsobem zmenšovaly. Avšak nutno dodat, že základní nedostatky v komunikaci ovlivňovaly psychické i fyzické zdatnosti jedince, někdy dokonce vedly k nedostatkům v poskytnutí dostatečné zdravotní péče. Asimilace menšiny v této době proběhla spíše směrem do centra komunity a její integrace byla spíš výjimečná nebo byla dosažena až v pozdější době. Naproti tomu generace BBC a druhá vlna přistěhovalců je analyzována jako generace úspěšných přistěhovalců. S analýzou se setkáme v mnoha srovnáních menšinové problematiky v Británii i celosvětově. Jejich vzdělání bylo na vysoké úrovni, zasloužili se o zlepšení křivky nezaměstnanosti, vynikali výbornými službami v oblasti gastronomie, a dále se zasloužili o etnický přínos do majoritní společnosti.[30]

3.1.2 MIGRAČNÍ POLITIKA

Migrační politika Británie a ustanovené orgány se zabývají posílením začlenění menšin a navrhují různé typy podpory pro problematiku imigranty, nebo lidi, kteří mají problémy s integrací. Taková podpora byla realizována poskytnutím pracovních míst, půjček anebo např. nabídkou vzdělávacích programů pro cizince. V 80. letech 21. století se vláda konservativců v čele s Margaret Thatcher zaměřila na problematiku menšiny a jejího vzdělání, rovněž tak došlo k diskuzi o celkovém přínosu do celostátní ekonomiky.

Prodiskutovány byly následující témata:

- Asimilace „Selective and delayed“ se stala asimilací u první generace.

Asimilace u druhé generace je výrazně rychlejší. Pro integraci je to úspěšný prvek. Z multikulturního pohledu je zde však ohrožení etnické menšiny a zachování jejich kultury.

- Multikulturní program - poukázání na diverzitu mezi menšinou a hostitelským národem avšak s pozitivním přínosem pro obě strany.
- Problémy první generace - nedostatek vzdělání, potýkání se s chudobou, neschopností si obstarat základní minimum pro živobytí u některých skupin obyvatel. Noční život v čínských čtvrtích, noční herny. Rasismus,
- Řešení - vytváření analýz o příjmech lidí z etnických minorit vyššího vzdělání a stavu na trhu práce, sledování bariér přistěhovalců při integraci. [30]

Britská politika a vláda v současnosti označuje čínskou minoritu jako úspěšnou při integraci. Čínský národ si vytvořil v Británii všeobecně dobrý základ pro soužití s majoritní společností. O tomto poznatku svědčí i nárůst smíšených rodin, které mají v menšině jednoho britského rodiče. Okolo 15% dětí žijí v internacionální britsko-čínské rodině.

Přesto se ale v publikacích vyskytují zmínky o některých problémech s adaptací přistěhovalců v Británii a Londýně. Dobré hodnocení pro úspěšný proces integrace minority byl totiž zčásti zavádějící, jelikož úspěšnost se zakládala na průzkumu s dotazy zaměřující se na vzdělání, růst ekonomiky a zaměstnání, ale nezabývala se otázkami se sociálním podtextem např.: vliv vzájemných kultur, život a vnímání okolního prostředí, soužití s ostatními menšinami. Dokonalá integrace totiž nevyžaduje jenom dosažení kvalitního vzdělání a nalezení dobře placené práce ale důležitým aspektem pro správné začlenění je nabytí zkušeností v sociální sféře daného státu. Poté pak mohou doufat v nadějně začlenění v rámci poslední fáze procesu integrace.

Naopak jedním z dalších zádrhelů řešení problematiky úspěšné integrace může být úplná asimilace a ztráta identity, ke které dochází při dokonalé

adaptaci v cizím státě. Při úspěšnosti druhé generace přistěhovalců je tento aspekt aktuální právě z důvodů ohrožení etnických a kulturních zásad na úkor vysoké kooperace a kompromisního jednání ze strany imigrantů.[30]

3.2 ŽIVOT V ČÍNSKÝCH ČTVRTÍCH

Chinatowns neboli čínské čtvrtě se stávají symbolem významným pro Londýn a lidmi po celém světě uznávaným. Pro čínské obyvatele vytváří jakousi vizitku, odraz své originality a jedinečných schopností. Jejich nejlákavějším uměním pro okolní svět je smysl pro zanechání si vlastních tradic a zvyků. Existence Chinatowns je upozorněním na vysoký potenciál této národnosti a určitý přínos pro britské ostrovy. Pro čínské přistěhovalce představuje Chinatowns propojení s mateřskou zemí, které jim připomíná tradici a zvyky. Číňané založili svůj obchod na pili a tradici své země a získali si kladný ohlas u místních ale i turistů, pro které je mimo jiné Chinatown velice lákavá atrakce. Existence čínských čtvrtí se stala vyhledávaným místem pro mnoho obyvatel Londýna a známo svou otevřeností pro širokou veřejnost. Schopnost kooperace Číňanů je v současné době velmi oceňována než v uplynulých letech, kdy se role čínské minority změnila z minority přehlížené a nevýrazné na minoritu, která je respektována. Atmosféra čínských čtvrtí je totožná s prostředím Hong Kongu. Vliv čínské kultury je znát na každém kroku, kdy minete stánky prodávajících kupců. Mnoho místních se zde pohybuje na kole a setkáte se zde s dvojjazyčnými nápisy, nepřehlédnete množství tradičních čínských lampionů visící téměř všude. Odraz života tradičního čínského života je zde naprosto bezchybně zobrazen.[31]

3.2.1 BRITISH BORN CHINESE (BBC)

British born chinese je druhá generace čínských přistěhovalců. Většina z této generace jsou mladí lidé, kterým nechybí sebevědomí a ve své práci jsou velice cílevědomí. Tito mladí lidé se narodili v Británii, jejich angličtina je perfektní a dosahují vysokého vzdělání. Posílení sociálního citění ke své rodné kultuře je často podporováno posíláním mladých lidí z druhé generace do tzv “homeland“ tedy do Číny, aby mohly navázat kontakt s kulturou svých rodičů, stejně tak, aby se učili svému jazyku a nedopustili jeho zániku v britské společnosti. Pro pár z nich se pak stává Hong Kong zemí, do které se přestěhují

z Británie. V současnosti v podobném představě své budoucnosti v Hong Kongu smýšlí více mladých lidí. Cítí se tam více doma, ale v okruhu přátel mají spíše britské nebo americké čínské přistěhovalce než rodilé jedince z Hong Kongu. [32]

Menšina BBC je obecně považována jako úspěšná se správnou integrací. Chování menšiny jako takové je ale zčásti výjimečné oproti ostatním asijským menšinám ve Velké Británii. Její charakteristika se totiž občas vymyká z většiny zažitých mínění o menšinách všeobecně. Asimilace britských Číňanů udivuje svou adaptací k cizímu národu a schopností se skutečně rovnat rodilým Britům. Možné je, že této současné situace dosáhli právě díky své trpělivosti, pracovitosti a snahy nevytvářet vůči státu výraznou opozici v prosazování svých názorů v kontextu s jejich sociálním prostředím a kulturou. Bývají spíše vnímáni jako tichá menšina schopná dělat kompromisy, která příliš nevystupuje na veřejnost. Nestalo se, že by někdy přišli do výraznějšího dialogu s britskou společností v protikladu opakujících se ohlasů a protestů ostatních asijských menšin. [32]

3.2.2 ČÍNSKÁ KULTURA

Co se týče čínské kultury konkrétně hudba nebo umění nejsou Číňané pro společnost v tomto směru příliš výrazní. V reprodukci své kultury nebývají tolik asertivní tolik, aby se dostala i do povědomí britské společnosti. Britská společnost naopak nabízí menšinové veřejnosti možnost realizace v oblasti médií. Číňané mají možnost si přečíst denní tisk v jejich jazyce, jedny z nejznámějších jsou Sing tao a Siyu. Stejně tak mohou sledovat na kabelových satelitních stanicích pořady, čínské filmy a videa přímo z Hong Kongu. Jedno z mála, co čínská menšina produkuje, je tvorba ve vlastních divadlech - Chinese Dance and Mime Theatre podporované Chinese culture center.[33] Za největší a nejvýraznější kulturní počín z čínské strany je považována oslava „*Chinese New year*“ jedna ze zdařilých kulturních akcí v Londýně konající se každý rok na londýnském Trafalgar square. Akce pomáhají k lepší komunikaci odlišných kultur a zároveň k propagaci multikulturního soužití ve městě.

Ve Velké Británii je vyznávání náboženství čínské minority ovlivněno britským národem. Číňané jsou spíše ateisté. To potvrzuje, že až přes 50% čínských obyvatel se nehlásí k žádnému náboženskému vyznání, 21% jsou křesťané a okolo 15% buddhisté. V Číně jsou hlavními tradičními náboženstvími čínská národní náboženství, konfucianismus, taoismus a buddhismus.

Jedním z dalších důkazů spojení Hong Kongu, Číny a Londýna na poli mezinárodního trhu a ekonomické sféry jsou londýnské univerzity, kde v současné době absolvovalo o 800% více čínských studentů, než před 10 lety. V současné době se počet studentů pohybuje okolo 6300.

Od roku 2000 se také rozvíjí podpora britské komunity prostřednictvím internetu. Existence internetových stránek zřízených pro podporu a komunikaci čínských přistěhovalců vytvořila zlom při implementaci a úspěšnosti multikulturního integračního modelu v Británii. [34]

3.3 LONDÝN - PŮSOBIŠTĚ MULTIKULTURALISMU

Londýn je pro mnoho lidí považován jako multikulturní město na nejvyšší úrovni na celém světě. Je středem obchodních zájmů pro většinu zemí. Z okolních států jde znát snaha zřízení poboček a sídel významných firem ve městě. Z toho vyplývá i vysoká kooperace Číny, jakožto důležité země pro rychlý růst ekonomiky s Velkou Británií. Udržování dobrých vztahů s čínskou stranou lze poznat nejen ze vzniku Chinatowns v Soho a části East end, ale i z vytváření důležitých podniků. V této době je přes 250 společností ve městě. Pro Velkou Británii je čínský partner stejně tak důležitý, jako je pro Čínu důležitý význam lokalit města Londýna, zejména pro vznik obchodních příležitostí. V Londýně existují přímé organizace zakládající si na britsko - čínských vztazích na poli ekonomicko-hospodářském jako např.: China-Britain Business Council, the China Council for the Promotion of International Trade (CCPIT), Think London. [34]

Nastolení multikulturního modelu v 60. letech 20. století mělo základní pravidlo prosazení rovnosti různých kultur. Podle slov Roye Jenkinse se nachází kulturní různost v prostředí, kde je tolerována. Zde je důležitý fakt vysokého

koloniální uvědomění a respekt etnických menšin od strany Velké Británie. Multikulturní zásady platí dodnes s menšími změnami, které se postupně od roku 2002 implementovali. Zásadní myšlenka je zvýraznění občanství, důraz na státní jazyk, podpora kurzů pro občanskou integraci. S postupnou implementací si můžeme povšimnout přeměny pluralistické integrace etnických menšin na individuální občanskou integraci. Debata s Trevorem Philipsem o multikulturalismu tento názor ještě potvrdila, kdy se Philips vyjadřuje vůči multikulturalismu velice kriticky a označuje ho jako přežitek minulého století, jež naznačuje separaci. Přikládá důraz na tradice Britů a uvědomění si být Britem a přizpůsobit se pravidlům státu. Tato debata byla také podmíněná nepokojí spojené s muslimskými obyvateli Londýna. Říká, že multikulturalismus sloužil jako uznání nových kvalit, které do země přistěhovalci přinesli, přičemž současná doba musí reagovat na nové podněty a změny. Tato debata vyvolala spoustu ohlasů, které však mnoho nevyřešily. Jediným důležitým poznatkem se však stal fakt, že současná integrační problematika čelí velkému náporu ne ze strany rasové nesnášenlivosti ale konfliktu ve vyznání víry. [17]

3.4 HISTORIE A POLITIKA ČÍNY

Čína je země patřící mezi nejstarší z celého světa. Četné vykopávky vypovídají o existenci člověka několik tisíciletí před Kristem na tomto území. První čínský stát vzniká v 3. tisíciletí před Kristem, území známé také v okolí řek **Chuang-che** (Žlutá řeka) a Jang-c'-ťiang. Čína si prožila vládu střídajících se dynastií až do roku 221 př. Kr., kdy byla země sjednocena dynastií Čchin (odtud název Čína). Další významnou dynastií byla Chan, za jejíž vlády nastal značný územní rozmach Číny a na západě byla v podstatě zformována dnešní podoba hranic. Za dynastie Tchang proběhlo začleňování jižních oblastí. Z kulturního hlediska byla velmi významná dynastie Ming (1368 – 1644). Z doby jejího vládnutí pochází mnoho kulturních památek. [37]

Z dějin Číny je pak důležitá doba 20. Století, rokem 1911, kdy v Číně skončila panování monarchů a Čína se stala republikou. Následovalo založení komunistické strany spolupracující s nacionalistickou stranou Kuomintang. Tato spolupráce napomohla pak celkovému sjednocení Číny. V roce 1935 se ujal vedoucí pozice Mao-Ze-dong, který je celému světu známý jako Mao-Ze-dong. 2. Světová válka pak rozdělila spolupráci Kuomintagu a komunistické strany v občanské válce a

komunistická strana vyhlásila 1. října 1949 Čínskou lidovou republiku (ČLR). Vůdce Kuomintangu se stáhla na území Taiwanu.

V roce 1950 byl Tibet donucen podepsat „Sedmnáctibodovou smlouvu“ [36] a byl definitivně připojen k Číně. Jeho okupace se stala aktuálním a diskutovaným tématem dodnes. Z vlády Mao-ce-tunga byly prosazeny různé zemědělské a kulturní reformy, které však nesklidily velký úspěch, a se smrtí tohoto vládce byla tato éra považována za jednu z nešťastných vlád Číny.

Ve spojitosti s Velkou Británií bylo také důležité předání britské kolonie Hongkong pod Čínu, a to s podmínkou zachování zejména tržní ekonomiky mezi těmito státy po dobu 50let.

Současná Čína je široké veřejnosti známa jako komunistická země s pevným statutem. Vlivem prudkého hospodářského rozmachu je síla Číny čím dál více znát.

Nelze opomenout ani vliv komunistického režimu, který je sice současně otevřený světu z ekonomického pohledu, avšak potlačování lidských práv je zde stále známým problémem. Například omezení počtu narození dětí v rodině na jedno dítě nebo situace v Tibetu. Často se mluví v souvislosti s režimem s tendencí liberalizovat. [35]

V publikaci „iDnes“ se vyjadřují k režimu takto: „Přestože za politiku Mao Ce-tunga Čína draze zaplatila a po jeho smrti patřila k nejchudším ekonomikám světa, udělala poté díky reformám obrovský skok. Devizové rezervy jsou dnes největší na světě. Stamiliony lidí se dostaly z chudoby, délka života se zvedla z šestatřiceti let v roce 1949 na dnešních sedmdesát. Ekonomický úspěch paradoxně podemílá postavení komunistů. Nově vzniklé střední vrstvy jsou prodemokratické, stamiliony zbohatlých Číňanů budou požadovat reformy. A nebezpečně se rozvírají nůžky mezi bohatými městy a chudým venkovem.“ [38]

3.5 ZNAKY A SYMBOLY ZEMĚ

Čínská civilizace se po tisíciletí utvářela izolovaně od okolního světa. Tento fakt je pravděpodobně jednou z hlavních příčin svébytnosti čínské kultury. Příjemní, uctíví lidé, kteří jsou společenštití, nápomocní, pracovití a vysoce kultivovaní. Číňané

jsou často spojováni s předsudky, že se společnosti nekomunikují a jsou odevzdáni meditacím. Ve městě je zastihnete stále ve spěchu. Jsou známí pitím horkého čaje.

Dalším znakem je vliv náboženství, které zaměřují na duchovnost, meditaci a přemýšlení nad filosofickými otázkami, filozofie.

3.6 STATISTIKY

V současnosti je čínská minorita uváděna jako třetí největší minorita v Londýně a třetí největší i v celé Británii. V této době žije v Londýně $\frac{1}{4}$ celé čínské minority. Počet čínských přistěhovalců z roku 2001 (Office of National Statistics) je 247, 403 obyvatel ve Velké Británii a je to nejvíce rozšířená menšina. V roce 2006 se zvedl počet přistěhovalců na 400 000 obyvatel. Míra nezaměstnanosti je stejná jako nezaměstnanost občanů bílé majoritní národnosti u mužů a činí okolo 10,5% , u žen 8,3%). U vzdělání Číňanů si můžeme povšimnout vysoké míry vzdělanosti, kdy 25,4% dokončí střední školu oproti 13,4% absolventů středních škol britské národnosti. V následném studiu na vysokých školách nejvíce vynikají muži v oblasti vědy a inženýrství. Nejvyšší procento místa narození čínských přistěhovalců získává Hong Kong (25%) a v závěsu za Hong Kongem je Anglie, 19% má Čína, zbytek tvoří lidé narození v Singapuru, Vietnamu a Malajsii.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4.1 PODSTATA MULTIKULTURALISMU

Berlín a Londýn mají silný potenciál pro fungující proces multikulturalismu. Multikulturalismus je považován všeobecně jako souznění etnických menšin a lidé jsou součástí jeho vzniku. Výraz multikulturní patří k etnickým menšinám a bude jeho součástí, i když se menšina nikdy správně neintegruje. Síla multikulturalismu je založena na podstatě rozdílnosti kultur, aby člověk měl stále na vědomí, že žije s lidmi s jinou kulturou a tradicemi. Pokud by tyto rozdílnosti zmizely, multikulturalismus by byl v praxi nepoužitelný a nikde bychom se s ním nesetkali. Zde se dostáváme k dalšímu poznatku, že není důležité nabýt ideálního stavu při všech procesech integračního modelu. Ideální stav by nebyl žádoucí právě z důvodu přílišné asimilace národu. Možná proto se taky při definicích a diskusích o multikulturalismu často dočítáme názorů, které se liší.

Multikulturní integrační model má bohužel své problematiky, velice citlivé a velmi složitě řešitelné. Až velká snaha obou stran o integraci bývá předzvěstí zániku individualit. Bez řešení problematiky rozdílnosti minorit bychom se totiž opět dostali k samotné podstatě smyslu multikulturalismu, který spočívá v zachování rozdílností. Pokud se člověk drží definice souznění etnických menšin, měl by mít na paměti, že výraz souznění není synonymum pro splynutí dvou národu, ale pouze pro vzájemný respekt. Z tohoto také pramení, že ideální vize multikulturalismu by neměla ve správně fungujících multikulturních městech nastat.

4.1.1 BERLÍN A LONDÝN - METROPOLITNÍ MĚSTA OTEVŘENÁ MULTIKULTUŘE

Prostor, který metropolitní města nabízejí je věcí velice neobyčejnou. Jiná území, či místa nemají tak vysoký potenciál a možnost pro tak vysokou reprodukci kombinace kultur. Tyto města by si měly minimálně pro význam multikultury zakládat na určité podpoře etnických menšin.

Úspěšnost integračního multikulturního modelu závisí na politice státu, právní legislativě a zákonech ustanovených pro imigranty. Pro migranta je pak

důležité mít dobré zaměstnání, trvalý přísun financí, schopnost zajistit sebe popř. i svou rodinu. Následuje pak podpora ve vzdělání dětí a snaha možnost zdokonalit se v národním jazyku země. Od strany menšiny je pak pro multikulturní model důležitý přínos do cizí kultury. Cizinci, nebo občané patřící do nějaké etnické skupiny mohou svoji originalitu uplatnit již při realizaci sebe samé v cizím prostředí. Tímto se přímo podílejí na chodu a úspěšnosti multikulturního modelu.

Hostitelský stát dostává možnost produkovat ve své zemi odlišnou kulturu a přibližuje místním chování způsob života jiných národů.

„V současnosti je evropská politika vůči národnostním menšinám založena na principech odstranění diskriminace, rovnocenné ochrany před zákonem a dodržování všech lidských práv a svobod přiznaných většinovému obyvatelstvu státu (včetně práv politických a účasti na správě záležitostí menšiny). Závažným principem je i ochrana kultury a jazyka menšin (včetně přístupu k médiím). Požadavkem je také posilování vzájemné znalosti kultury, historie, jazyka a víry, a to u příslušníků menšin i většinového obyvatelstva. Tyto standardy ochrany a rozvoje práv národnostních menšin zakotvují dva evropské mezinárodní dokumenty: *Rámcová úmluva o ochraně práv národnostních menšin* (formulovaná Radou Evropy a přijatá 1. 2. 1995; ČR ji ratifikovala 18. 12. 1997, v platnost vstoupila 1. 4. 1998) a *Evropská charta regionálních či menšinových jazyků* (formulovaná v roce 1992, ČR ji podepsala 9. 11. 2000, avšak neratifikovala, není touto chartou vázána).“[8]

Země jsou učeny k vzájemnému porozumění, spolupráci a vytváření dobrých mezinárodních vztahů. U multikulturalismu nejde o to, aby člověk musel přijmout cizí zvyky a sžívat se s nimi. Naopak je důležité vytvořit respekt k odlišnostem druhého národu. Jelikož menšiny jsou součástí života druhého národa, je nezbytné, aby v sobě oba národy získaly společné sympatie, vytvořily něco, co je spojuje. „Sociální status menšiny: Menšina nemusí být pouze rovnocenným partnerem nebo společensky „okrajovou“ skupinou. Naopak nejednou se stává zprostředkovatelem civilizačního pokroku a dosud nedosažených kulturních hodnot.“[39]

Velká města a metropole jsou nejlepší možností pro spojení více kultur. Berlín a Londýn jsou dobrou ukázkou pro multikulturní pohled do světa.

4.2 KOMPARACE TURECKÉ A ČÍNSKÉ MENŠINY

V příkladech, které jsem uvedla, jsou patrné určité rozdíly při integraci v hostujícím státě. Z části jsou tyto aspekty zapříčiněny rozdílem 2 národů. Pravých důvodů bariéry v komunikaci mezi společnostmi je ale rozhodně více. Při hledání řešení, jak by cizí národy docílili relativního pokoje mezi sebou, bychom s jistotou mohli uvést politiku a legislativu státu. Ovšem úspěšná spolupráce s těmito orgány není zárukou kvalitní integrace do majoritní společnosti. Zavedení multikulturalismu se stává kompromisním řešením pro obě strany za předpokladu, že se dvě kultury dokážou navzájem respektovat.

Jen těžko si ale dokážeme představit toleranci radikálního muslima s lidmi jiného náboženského vyznání. Muslimské národy se tak z většiny případů potýkají s problémy v cizích zemích. Při reprodukci svého náboženství mají problémy, protože pro člověka nevyrůstající v prostředí islámu jsou některé zásady nepochopitelné. Oproti čínské minoritě ve Velké Británii jsou Turci v Německu spíše národem sobě vlastním, než spojkou mezi kulturami. Multikulturní města jsou pro Turky zemí nabízející správné prostředí pro život, ale jejich snaha se začleňovat je na nižší úrovni, než je u Číňanů. Nutno podotknout, že tento fakt samozřejmě neznamená pro Turky nulovou úspěšnost při integraci v Německu. Čínská skupina v Londýně se z hlediska integrace řadí na vyšší post z důvodů její úspěšnosti na pracovním trhu v Londýně, při vlastním podnikání a vyšší schopnosti se začlenit do majoritní společnosti.

4.2.1 POROVNÁNÍ SE SITUACÍ MENŠINOVÉ PROBLEMATIKY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Při komparaci turecké a čínské menšiny se můžeme také inspirovat situací romské menšiny v České republice. Zde je integrace Romů plně řízená státem a zapojení menšin zde není zcela znatelné. Romská menšina má podobný osud jako turecká. Po roce 1945, kdy na našem území žilo okolo 500 romských obyvatel, měly přicházející romské rodiny schopnost velké

soudružnosti a pomalu se rozrůstaly. Jejich integrace byla úspěšná, protože rodina se jako celek řídila pokyny nejstarších členů. V 60. letech přišli do země mladí Romové, kteří zapříčinili současné problémy romských rodin. Mladí muži, kteří se zde pokusili založit rodiny, nebyli schopni bez vedení svých prarodičů správně fungovat a jejich působení na sociální úrovni začalo rapidně klesat. Rodiny, které pak vznikaly, byly poznamenány špatnou životní úrovní, nedostatkem peněz a hlavně nedostatečnou výchovou narozených dětí. Tyto děti postrádaly výchovu ve velké rodině řízené prarodiči. Až do současnosti je znatelná velká propast, která je ovlivněna špatnou úrovní podpory romských menšin ve vzdělání. Vzdělání je jedním z důležitých článků při podpoře správného začlenění jakékoliv menšiny po celém světě.

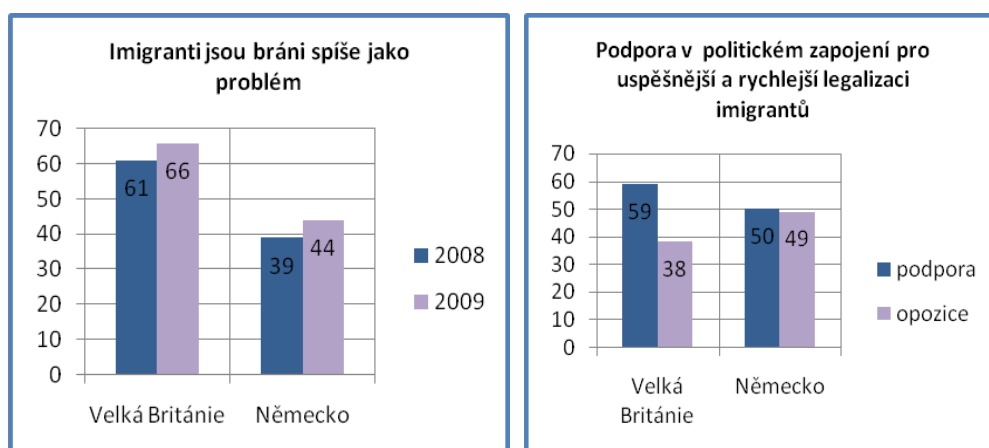
4.3 VEŘEJNÉ MÍNĚNÍ - VNÍMÁNÍ IMIGRANTŮ V NĚMECKU A VELKÉ BRITÁNII

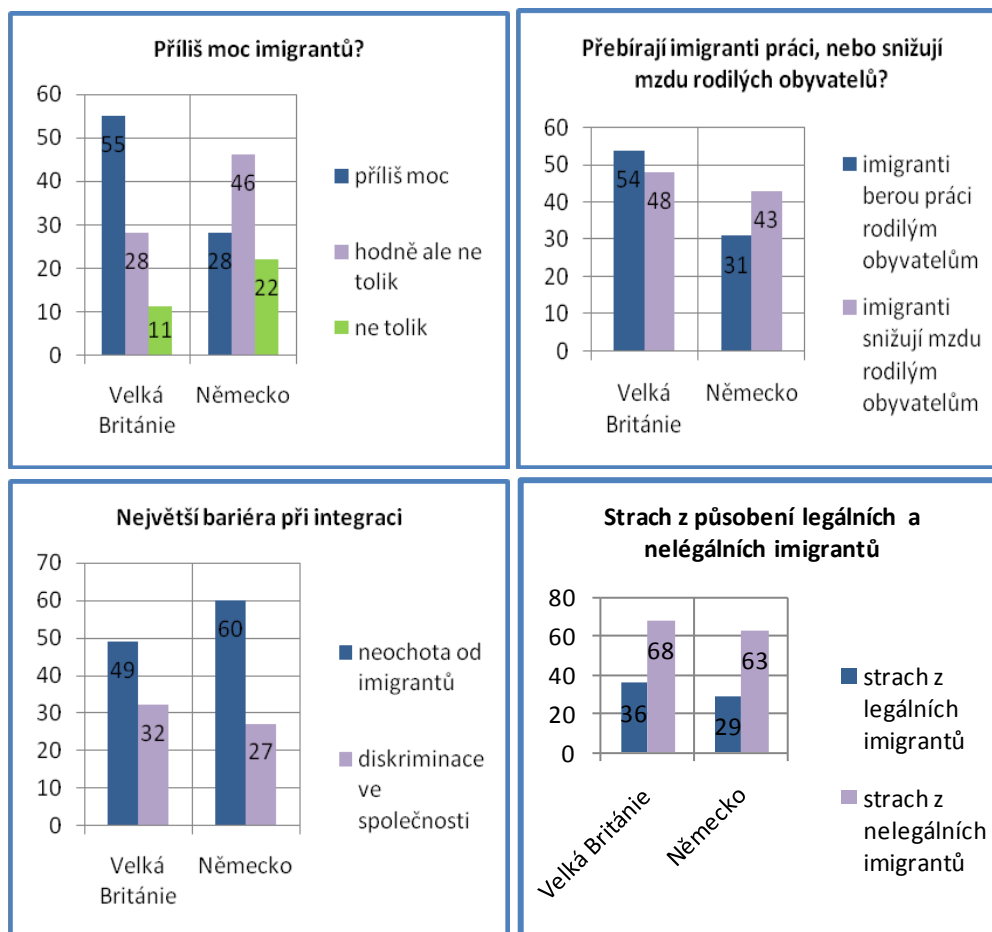
Výsledky podle průzkumu veřejného mínění.

Následující grafy pojednávají o menšinové problematice a vyhodnocují názory občanů. Zjištěné hodnoty v grafech jsou výsledkem průzkumu mezinárodní organizace Transatlantik trends. Průzkum byl prováděn v zemích, které patří do skupiny G8. Ve své práci uvádím výsledky pouze států, kterými se zabývá mé téma, a to je Velká Británie a Německo.

Zdroj: Transatlantik trends - Transatlantické trendy [15]

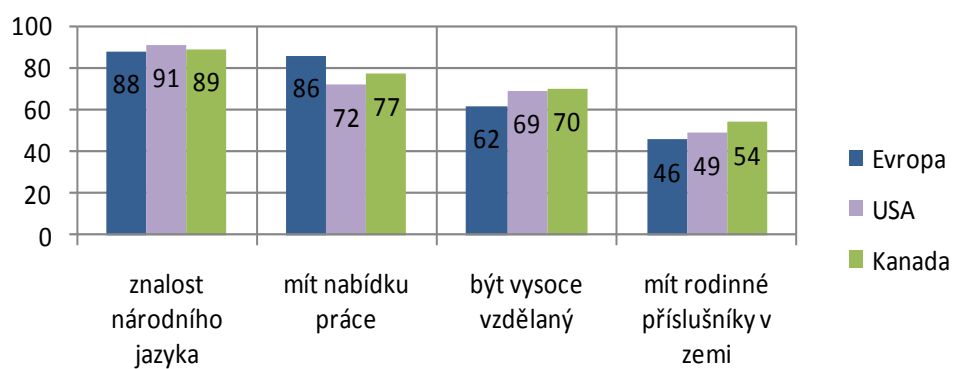
Grafy 1-7: výsledky průzkumu veřejného mínění spojené s menšinovou problematikou v Německu a Velkou Británií.

■

Co je důležité pro imigranty?

4.4 ROZHOVORY

Otázky a odpovědi spojené s multikulturalismem

V následující tabulce je vytvořeno kompletní shrnutí rozhovorů, které vznikly během průzkumu na zadané téma práce. V prvním sloupci jsou formulované otázky, podané respondentům. Druhý sloupec obsahuje jejich odpovědi. Třetí sloupec je stylizovaný ve formě poznámek ke každému z respondentů.

Tab. 1: Vybrané rozhovory na téma multikulturalismus v Londýně a Velké Británii.

Vnímáte ve městě vznik multikulturalismu nebo pluralismu?	Všeobecně vnímám vznik multikulturalismu a hodnotím to spíše pozitivně. Je dobré, když vidíme vedle sebe také jinou kulturu než tu naši a víme, že alespoň existuje nějaká jiná kultura. Cizí kultury mě všeobecně zajímají	(1)
Hodnotíte to kladně nebo záporně?	Multikulturalismus vnímám, obzvláště je -li markantně spojen s etnickou rozrůzněností, pak je to více markantní. Beru to jako přirozenou věc. Cizí kultury mě zajímaly odjakživa.	(2)
Zajímá vás cizí kultura?	Multikulturalismus znamená porozumění a respekt mezi rozdílnými národy a kulturami. Není to o etnocentrismu, ale o toleranci. Myslím si, že multikultura existuje zčásti na školách, univerzitách prostřednictvím týmových her, sportu, což pomáhá prolomit bariéry. Minorita není samotná, která se musí měnit k potřebě dominantní skupiny. Musí to být kolektivní práce od obou stran. Zajímám se o ostatní národy a cizí kultury	(3)
	Multikulturalismus ve městě vnímám. Definici vidím jako soužití a interakce rozdílných kultur. Co se týče projektů, nejsem si jistá, zdali zde vůbec nějaké existují. Zahrnuji do poznávání jiných kultur např. vyučování na univerzitě s lidmi rozdílných kultur. Zde se dozvím o lidech nejvíce.	(4)
Co si vybavíte, když se zmíním o životě menšiny v zemi?	Ve Velké Británii žije mnoho národnostních menšin, všeobecně mám zkušenost, že se izolují od většinové kultury a všeobecně se moc nesnaží začlenit	(1)
	Uzavřenost, tajuplnost, restaurace, obchůdky.	(2)

	Ano, navštěvuji Chinatown v Londýně, Birminghamu a Manchesteru. Důvody návštěvy jsou nejčastěji místní restaurace a nakupování. Mám rád čínské čtvrtě a je dobré vidět jinou kulturu ve Velké Británii. Nová kultura dělá Londýn lepším městem. Podle mě je pro menšiny toto místo něčím lakajícím a charismatickým zároveň, aniž by věděli vlastně proč? To dělá Velkou Británii z pohledu menšin lepší zemí a lákavější, než ostatní země, které mají převážně jednu kulturu. Tím se vlastně takové země v tomto globální měřítku zmenšují a nejsou tak viditelné pro případné imigranty. Tento fakt se pak podle mě odráží v nás všech (jako v lidstvu samotném), zejména pak v našem chování.	(3)
	Obecně řečeno Číňané mají ve zvyku uchovávat stejné životní prostředí podobné tomu, které zažili od narození a v průběhu dospívání. To se také pak odráží v kultuře stravování, charakteru knih, výzdoby pokojů a dokonce i přátel. To je podle mě důvodem, proč jsou v těchto velkých městech poměrně velké čínské čtvrtě.	(4)
<p>Čtvrtě etnických menšin ve velkoměstech.</p> <p>D: Jak na Vás zapůsobili?</p>	Většinou velká neznámá a strach z menšin, většinou přistěhovalci ze země třetího světa, čínská kultura hodně uzavřená, ale jsou vždy milí a přátelští ke komukoliv.	(1)
	Kulturní rozmanitost, kulinářské speciality, uzavřené komunity, organizovaný zločin; smíšené pocity, nepřístupnost, uzavřenost, společnost sama pro sebe, nezájem a neochota se začlenit.	(2)
	Bydlím mimo čínskou čtvrt', ale rád se zde setkávám s přáteli. Toto místo mi nepřipadá o nic víc důležitější než všechna ostatní místa na světě.	(3)
	Neobvykle, zajímavě, podivně. Ráda navštěvuji Chinatown, hlavně kvůli stravě, která je pro mě připomínkou domova a cítím se tu dobře.	(4)
<p>Kultura</p> <p>Přínos menšin do Vašeho života.</p>	Díky imigrantům mohu lépe poznat svoji kulturu. Na svoji kulturu se dívám z trochu jiného úhlu, více s nadhledem a více se jí snažím vnímat - například odlišnosti. Všeobecně mi to dává větší toleranci a vnímání odlišností s větším respektem.	(1)
	Obohacení, pestrost- móda, kulinářství, jazyk.	(2)

	Pro mě jsou mé tradice velice důležité. Čínská kultura je podle mě hodně uzavřená a důvěrná. Nemám k nim moc přístup.	(3)
	Pro mě je má rodná kultura velice důležitá. Nikde ji nijak zvlášť neprezentují. Tradice si však udržují a ctím je.	(4)
Život menšiny a média V jaké souvislosti se v médiích a publikacích setkáte s etnickými menšinami?	Setkávám, ale pouze pokud se jedná o nějakou velmi významnou událost - Čínský Nový rok, ramadan, politické a sportovní události, ale ty všeobecně moc nesleduji. Věřím ale, že se jim v médiích věnuje prostor. Zvlášť proto, že Čína je velká a vlivná země z politického hlediska.	(1)
	Xenofobie, problémy sousedského soužití, zločinnost, zneužívání sociálních dávek.	(2)
	V médiích se moc nesetkávám se zprávami o čínské menšině.	(3)
	Dragon Playing show a čínský Nový rok jsou jediné události, které si ve spojitosti s čínskou menšinou vybavím. Čínské noviny jsou k dostání v Chinatown.	(4)
Integrace Jak vidíte začlenění čínské komunity v Londýně. Myslíte, že je úspěšné?	V Londýně moc nevím, ale předpokládám, že to bude stejně jako jinde v Británii. Myslím si, že čínská komunita není moc začleněna a ani se o to nesnaží.	(1)
	Čínské komunity kdekoli na světě nemají potřebu se začleňovat, Londýn nevyjímaje. Plyne to z jejich kulturní přirozenosti. Ne	(2)
	Nemohu posoudit.	(3)
	Nic mě nenapadá, nezabývám se touto tematikou.	(4)

Seznam respondentů:

(1) Mgr. Johana Kasalova, 28 let, 3 roky studia ve Velké Británii, Birminghamu, pracuje v odvětví Human Resources (v překladu oddělení HR- personalistika)

(2) Jakub Chromý, 30 let, studium ve Velké Británii, BA (Hons)-ekonomika a právo Birmingham

(3) Bernard X., 32 let, narodil se a žije v Londýně

(4) Liao, Zhongmin, 27 let, původem z Číny, 3 roky studia ve Velké Británii, Birmingham

Tab. 2: Vybrané rozhovory na téma multikulturalismus v Berlíně a Německu

Vnímáte ve městě vznik multikulturalismu nebo pluralismu?	Berlín žije multikulturalismem. Město samo o sobě patří k multikulturalismu a zároveň vytváří celkovou definici tohoto pojmu. Kosmopolitní město. Multikulturalismus je zde na místě.	(1)
	Vnímám zde multikulturalismus, myslím, že v Berlíně má svůj smysl.	(2)
	Jistě. V metropolitních městech okusíte naživo atmosféru propojení rozdílných kultur.	(3)
	Berlín je velké a internacionální město. Má schopnost poskytnout migrantům prostor pro jejich přechodný nebo trvalý pobyt v zemi. Každopádně si myslím, že pro každou zemi je složité řešit působení dvou různých kultur na jednom místě. Člověk by měl do Německa přijít s pokorou a umět přijmout tradice země a ne jenom kvůli svým přednostem, které chce zde nabízet	(4)
	Turecká kultura mě velice zajímá. V rámci mého zaměstnání se občas multikulturních projektů účastním. Multikulturalismus mám spojený s pobytem cizinců na hostujícím území.	(5)
Co si vybavíte, když se zmíním o životě menšiny v zemi?	Příjemná atmosféra, rodinný život, turecké restaurace, stánky s kebaby, vznik přátelství mezi Turky. Nevytvářím v menšinách rozdíly. Beru stejně všechny lidi, ať jsou stejné nebo jiné národnosti. Neuznávám rozdíly mezi lidmi.	(1)
	Čest, respekt, islám, velká rodina.	(2)
	Čtvrť. Ve čtvrtích si uvědomím, že rozumím lidem, kolem kterých procházím. Turci se zde dorozumívají svým rodným jazykem.	(3)

	Zdají se mi zajímavé a atmosféra zde je nezapomenutelná. I přes špatnou pověst tureckých čtvrtí je ráda navštěvuji.	(4)
	Tato otázka nebyla u respondenta zodpovězena	(5)
Čtvrtě etnických menšin ve velkoměstech. Jak na Vás zapůsobili?	Menšina s vysokým smyslem pro soudružnost a rodinný život. Jsme schopni vytvářet přátelství s kýmkoliv. Máme temperament. Čtvrtě jsou symbolem Turecka, když se v nich nacházíte, připadáte si jako v Turecku. Vysoký smysl pro udržování tradic.	(1)
	Na Berlíně je dobré jak dokáže být neuvěřitelně multikulturní. Není pro mě zas tolik důležité, že tu bydlí tolik Turků, ale atmosféra je tu vynikající.	(2)
	Je to pro mě místo jako každé jiné.	(3)
	Hezké čtvrtě, skvělá architektura, bohužel často hodně zpuštěná. Především Kottbusser Tor (čtvrť Berlína) se stala jedním z nejobávanějších míst z důvodu soustředění překupníků drog.	(4)
	Tato otázka nebyla u respondenta zodpovězena.	(5)
Kultura Přínos menšin do Vašeho života.	Svou kulturu si ráda udržuji, stejně tak ráda přijmu cizí.	(1)
	Turkové žijící v Německu jsou otevřenější, než Turci v Turecku.	(2)
	Moji rodiče mi připomínají tureckou kulturu. Nejvíce při rodinných oslavách si uvědomuji, odkud opravdu pocházím.	(3)
	Kultura se mi líbí. Např. 1. května je zde možnost ochutnat různé turecké pokrmy a i přes tuto zajímavou akci je v Berlíně mnoho nabídek jak poznat lépe tureckou kuchyni. Ze zbytku jejich kultury už se ale dozvídáme mnohem méně a spíše je zde slyšet o negativních stránkách této kultury jako je např. smrt ze cti, utlačování žen apd. V každém případě je kultura Turků velice zajímavým tématem.	(4)
	Tradice turecké menšiny mě zajímají a jsou pro mě zajímavým zpestřením.	(5)

Život menšiny a média V jaké souvislosti se v médiích a publikacích setkáte s etnickými menšinami?	Nevyžadují v médiích vysokou zaujatost o turecký národ. Zajímám se o německé pořady, noviny. Přijímám ráda kulturu německého národa.	(1)
	Zprávy o Turecku naleznu nejčastěji v Hürriyet " nebo na internetu.	(2)
	Zajímám se spíše o německé zprávy. Nerozlišuji německé a turecké.	(3)
	Nejčastější zprávy o turecké menšině jsou: smrt ze cti, vstup Turecka do EU, práva žen, nucené svatby apd.	(4)
	Integrace mladých Turků, vzdělání Turků.	(5)
Integrace Jak vidíte začlenění turecké komunity v Berlíně. Myslíte, že je úspěšné?	Myslím si, že integrace Turků je v Berlíně na vysokém stupni.	(1)
	Jsem součástí této menšiny. V mých očích je integrace na dobré úrovni.	(2)
	Cítím se v Turecku více jako cizinec, než v Německu. Pravděpodobně jsem asi nejlépe začleněný Turek v Německu.	(3)
	Těžko říci na jak vysoké úrovni je úspěšnost začlenění, ale myslím si, že i přes negativa, která jsou často v médiích propírány, zde určitá forma začlenění funguje.	(4)
	V Německu se cítím dobře a správně začleněný, avšak místo, kde jsem se narodil je pro mě důležité. Ve prospěch národu imigrantů si myslím, že ideální integrace neexistuje a ani není žádaná.	(5)

Seznam respondentů:

- (1) Magdalena A. A., 24 let, studentka mezinárodních vztahů v Praze, žila 6let v Berlíně, původem z Bulharska, otec tureckého původu
- (2) Tünya Özdemir, 30 let, svobodná, žije v Německu, má turecký původ zdroj: Spiegel online.[40]

(3) Gediz Taskaya, student medicíny, 25 let, narozen v Berlíně, turecký původ, zdroj: Spiegel online.[39]

(4) Marny Charlotte F., 22 let, narozena v Německu, studentka oboru: International Business Administration v Berlíně

(5) Ondřej Kotík, 34 let, žije 6 let v Německu, pracuje ve finančním sektoru

4.4.1 HODNOCENÍ ROZHOVORŮ

Otázky kladené při rozhovorech byly formulovány ze všeobecného hlediska s cílem splnit informativní účel v rámci tématu bakalářské práce. Hlavním záměrem bylo, zdali respondenti žijící v metropolitních městech mají přehled o dění mezi cizími kulturami a jsou si vědomi společného soužití s etnickými menšinami. Další otázky se pak zabývaly prostředím v multikulturních čtvrtích, přínosem cizí kultury do života domácích i imigrantů a také úspěšností integrace imigrantů v zemi. Výběr dotazovaných byl rozdělen na respondenty z Velké Británie a Německa, dále pak jedince, kteří v zemi žijí nebo zde přebývali po dobu delší jak 3 roky. Odpovědi byly cíleny jak na lidi z etnických menšin, tak i rodilé mluvčí pro možnost porovnání a zvýšení autentičnosti. Některé odpovědi jsou pak také doplněny z rozhovorů získaných v publikacích.

Z průzkumu je patrné, že i mezi lidmi se názory liší a každý si utváří prostředí kolem sebe podle svého. Multikulturalismus v Londýně je u všech respondentů plně vnímán, a to nejčastěji skrze podnikavost čínské menšiny a jejich specializace v oblasti gastronomie. Jejich exotická kuchyně je často vyhledávaným bodem ve městě. O čínskou kulturu mají respondenti zájem spíše individuálně a jediná z výraznějších akcí je pro ně slavnost čínského nového roku. Celkově je okolím menšina vnímána jako skupina, se kterou lze spolupracovat, avšak problémy spojené s diskriminací, rasismem, zločinností nebo strachem z menšin mezi lidmi stále přetrvává. Začlenění menšiny vidí většina spíše jako neúspěšnou, a to z důvodu uzavřenosti a rozdílnosti etnické menšiny od majoritního celku. V Německu se setkáváme s podobnými názory až na výjimku spojenou s náboženstvím turecké menšiny. Islám je pro většinu

respondentů v současné době náboženství spojené s teroristickými útoky, nebo zvýšenou kriminalitou. U Němců panují značné obavy před stranou radikálních muslimů. Rozdíly mezi Číňany a Turky jsou také patrné z vyjádření Turků, kteří více tíhnou ke své rodině a jsou více otevření společenskému životu.

5.1 TVORBA NÁVRHŮ

Na základě teorie a průzkumu, kterému jsem se v mé práci věnovala, vznikla kolekce návrhů, reflektujících životy menšin, jejich tradice, zároveň pak tematiku multikulturalismu. Ve svých návrzích jsem se snažila v programech Adobe Photoshop a Adobe Illustrator graficky znázornit působení menšinového národu vystaveného životu v cizí zemi a hledala konkrétní i abstraktní objekty, které na mě skrze vybrané téma působily. Vybrané objekty procházely postupnou transformací, kdy jsem jejich základy postupně rozbíjela a s opačnou posloupností zbylé části sestavovala (viz. Příloha č. 1, Obr. 2, Obr. 4). V jiném případě jsem objektu ponechala základní rysy a zasadila do výsledné kompozice. Vznikají tak návrhy, které upozorňují svým tvarem, vykazují známky o určitém pohybu nebo deformaci a stávají se důsledkem rozsáhlého posunu při hledání ideálního vzoru na zadané téma. Při vyjádření celkového pohledu na danou problematiku je význam objektu ve vzorech spíše sekundární, avšak jeho přítomnost je nezbytná. Objekty v sobě zanechávají určitou symboliku, která je spojená s životy menšin, prostředím, v kterém se pohybují, nebo kulturou, kterou jsou obklopeni. Díky jejich využití se může pozorovatel lépe orientovat při vizuálním prožitku a rozvíjet své dojmy směrem udávaným od autora. Aplikovaná transformace pak s sebou nese další důležitý efekt. Pozorovateli dovoluje rozvíjet fantazii a podporuje individuální pokračování příběhu, který v sobě daný výtvar zanechává. Výsledný vzor je pak doplněn geometrickými tvary podléhající postupné deformaci, efektu prolínání, kombinaci barev a jiných. Barvy jsou na vzory cíleně aplikovány. Vztahují se k symbolice národa, nebo vyjadřují pocity, které v člověku evokují určité situace spojené s tématem multikulturalismu.

Z konkrétních objektů, které mě při tvorbě na téma turecká menšina a Berlín inspirovaly, byly např. berlínská televizní věž spolu s okolními moderními stavbami v propojení s mešitami v hlavním městě Turecka Istanbulu (viz. Příloha č. 1, Obr. 1). Zaujala mě také tematika náboženství, znázorněna v symbolice islámského dekoru (viz. Příloha č. 1, Obr. 1). Čínská menšina mě inspirovala svou jemností, uhlazeností a čínskou kulturou. Čínské vzory podléhající postupné deformaci spíše připomínají

počáteční konkrétní objekt, nežli by byl přímo reprodukován. V těchto vzorech jsem využila prvotní inspirace z čínského písma, atmosféry čínských tržišť, stánků a typických lampiónů vyvěšených v čínských čtvrtích (viz. Příloha č. 1, Obr. 3).

Díky využití transformaci v kombinaci s doplňkovými tvary a efekty je docíleno znázornění života menšin, které nepoukazuje pouze na jejich samotnou tradici, ale i na její vývoj, posun a prostředí, kterým jsou obklopeni a ovlivněny.

Má tvorba byla z velké části ovlivněna subjektivními pocity. V návrzích poukazují na rozdílnost národů, jejich sociální postavení, nerovnost mezi obyvateli města a lhostejnost jednotlivců přispět k lepší životní úrovni. Jedno z dalších témat, u kterých jsem se inspirovala, byla moje osobní zkušenost z návštěvy obou metropolitních měst. Návštěva turecké i čínské čtvrtě byla pro mě jedním z nejsilnějších zážitků pro zobrazení života etnických menšin. Atmosféra, která zde vládne, je směsí tradice, moderního stylu, různých kontrastů a barev. Centrum pro všechny čtvrtě se stávají místní hospůdky, stánky, nebo kiosky. Čtvrtě reflektují pocity všech druhů, ukazují své stinné i světlé stránky a pro vždy zanechávají v návštěvnicích vzpomínku na tajuplnost, neznámo a věčnou diverzitu mezi národy.

5.2 REALIZACE TISKU

Pro realizaci tisku bylo vybráno ze dvou návrhů, přičemž na každý zvlášť bylo použito jiné techniky tisku.

5.2.1 SUBLIMAČNÍ TISK

Tento tisk vzniká speciální technikou přenosem vzoru na povrch potiskované textilie. Přenosový tisk spočívá v podstatě na základě přenesení barviv z papíru na textilní materiál (sublimace) za současného působení tepla a tlaku.

Postup při tisku:

- návrh a příprava vzoru k tisku v grafickém programu Adobe Photoshop a Adobe Illustrator

- import návrhu za pomoci programu Perfect Print do digitálního plotru Mimaki JV4-130
- potisknutí speciálními barvivy na pomocný papír
- papír se potištěnou stranou přivede do styku s textilií a při působení tlaku za teploty 170-180°C probíhá intenzivní sublimační proces, kdy se barvivo přeneso na textilií a současně dojde k jeho fixaci.

Pro sublimaci se zásadně využívá syntetický materiál. Jedny z nejznámějších materiálů jsou polyesterová textilie nebo satén. Ideálním materiálem pro sublimační tisk jsou polyesterové textilie. [14]

5.2.2 REAKTIVNÍ TISK

Patří do skupiny digitálního tisku, kdy se tiskne bez šablon a odstín se tvoří přímo na textilií. Tisk probíhá dle technologie „kapka na požádání“. V trysce se vytváří kapka tiskací barvy, a když je požadováno, vystřelí se barva na textilií. Kapky se vytváří pomocí piezokrystalu.

Postup při tisku:

- návrh a příprava vzoru v grafickém programu Adobe Photoshop a Adobe Illustrator
- import návrhu v programu Perfect Print do digitálního plotru piezotryskové hlavy Textile Jet Tx-1600S
- tisk reaktivními barvivy
- fixace reaktivních tisků probíhá pářením nasycenou párou při teplotě 60-100°C po dobu 8-10minut
- následným praním se odstraňuje nefixované barvivo. Nejdříve se textilie pere v horké vodě a poté ve vodě studené.

Ideálním materiálem pro sublimační tisk jsou bavlněné textilie, přírodní materiály, bavlna a hedvábí. Tiskne se na speciální předpřipravenou textilií. Tato předpřívá vzniká technologií klocování, kdy je textilie napouštěna vodnými roztoky. [14]

Fixace -probíhá pařením v pařáku

Výsledkem sublimačního a reaktivního tisku jsou dva druhy textilií o rozměru 100 x 70 cm. Rozdílné techniky jsou cíleně využity pro názorný příklad, jak může výsledný tisk v podání různých tiskařských technik vypadat.

5.3 VYUŽITÍ VYTVOŘENÉ TEXTILIE V INTERIÉRU

Jedno z ideálních využití v interiéru je zasazení textilie ve stylu moderních japonských stěn (viz. Příloha č. 2, Obr. 7), které se v současnosti často vyskytují jako vizuální rozdělení obytného prostoru nebo jsou zasazeny ve větším počtu v panelech u francouzských oken, balkónu apd. Jejich účelem je vytvářet pomyslnou stěnu, nahradit závěsy, žaluzie, nebo jsou využívány k docílení efektu se světlem. Pro tento účel jsou ideální vzory tvořené na tematiku turecké menšiny. Vzor s objekty berlínské televizní věže propojené tureckými mešitami v barvách německé vlajky, nebo vzory s islámským dekorem jsou vhodné ve formě panelu v požadované velikosti, dodávající interiéru jistého ducha a nesoucí s sebou příběh, pro který byl vzor vytvářen. Naopak vzory, které jsou raportovány, většinou vzory s čínskou tematikou mohou mít již širší využití. Počínaje japonskými stěnami, ložnicími soupravami, potahovými textiliemi a konče textilními tapetami (viz. Příloha č. 2, Obr. 9, 10).

ZÁVĚR

Multikulturní města se staly ve světě symbolem pro pokrok, liberalismus a rovněž také místem neutrálního charakteru, kde se setkávají národy celého světa. V provedeném průzkumu téměř většina dotazovaných vystihuje tyto města jedním slovem - svoboda a k tomu připojují argument: „Je to místo, kde se svoboda volně nabízí a bez níž by ztratilo město své veškeré kouzlo.“ Etnické menšiny vnímají multikulturní prostředí z části podobně. Jako imigranti přicházejí do světa za svými cíli a jelikož každý člověk touží po svobodě už jenom z důvodu smyslu vlastní existence, je důležité si vybrat opravdu správně. V průběhu mého průzkumu jsem se setkala s menšinami, které měly různé důvody pro emigraci, ale drtivá většina z nich opustila svou zem proto, protože cítila, že na jiném místě se může cítit více svobodná. Cestu, kterou si migrující člověk zvolí, je jeho vlastním svobodným rozhodnutím. Věci, které neovlivní, spadají pod legislativu státu, která si sama určuje podmínky pobytu imigranta na jejich území. Integrace imigranta však nekončí splněním podmínek, které nařizuje stát. Dalším náročným úskalím je přijetí a uznání ve společnosti národa. Menšinová problematika s sebou nese složité problémy, jako jsou např. diskriminace, rasismus, rozdílné náboženství. Tyto problémy dosud nejsou moc úspěšně dořešeny a v blízké budoucnosti budou řešeny spíše odděleně, nežli ve skupině. Společenské problémy přistěhovalci řeší po svém. Strach ze ztráty vlastní identity je nutí použít alternativu pro život v majoritní společnosti. Vznik čtvrtí, kde je většina obyvatelů jiné národnosti, takřka rozdělil společnost na dvě skupiny. První skupina přijímá vznik nové kultury kladně a vidí ve skupině kulturní přínos a částečně rozmach země. Druhá skupina se dívá na pobyt přistěhovalců skepticky a apeluje na vysokou kriminalitu v menšinách, rozdílnost kultury nebo neochotu při integraci. Tato část obyvatel vnímá přistěhovalce jako lid beroucí práci rodilým obyvatelům a vytvářející stinnou stránku těchto měst.

V Německu je situace s Turky více vyhrčená. Nárůst této menšiny se v současnosti rapidně zvýšil, z toho část imigrantů žije ve městě ilegálně. Důvody konfliktů počínají neschopností naučit se německý jazyk, špatnou úroveň vzdělání a končí nezaměstnaností nebo také náboženskou diskriminací. Pokud se zaměřím na tyto problematické skupiny tureckých přistěhovalců, je vidina integrace mizivá a aplikovaný multikulturalismus zde není moc efektivní. U rodin, které si otevřely

podniky a restaurace v Berlíně je multikulturalismus na místě a začleňování do společnosti je optimální v rámci možností daných státem.

Na druhé straně životní úroveň čínské minority v Londýně je o poznání lepší. Mnoho z imigrantů pocházejí z Hong Kongu, bývalé britské kolonie. Podle domluvy mezi Čínou a Velkou Británií je spolupráce a pobyt Číňanů z Hong Kongu žádoucí zejména kvůli neustálému obchodu mezi těmito velmocemi a dalším důvodem je udržení si dobrých vztahů mezi oběma zeměmi. Reprodukce kultury je vidět v Londýně nejenom přítomností samotných Číňanů, ale i skrze vzniklé Chinatowns (*Čínské čtvrtě*). V Londýně se setkáme i s moderním pojetím čínské kultury, kdy je v čínských rodinách znát vliv moderního stylu života Britů. Moderní čínské rodiny většinou vznikají v prostředí přistěhovalců se záměrem nabyt ve Velké Británii vyššího vzdělání.

Z průzkumu vyplývá, že začlenění menšin je závislé na více faktorech a má u každé skupiny rozdílné výsledky, a z tohoto důvodu je nutností rozlišovat tyto skupiny podle etnické příslušnosti a náboženského vyznání. Integraci jednotlivých menšin nelze jednoduše specifikovat a většinou úspěšnější jedinci musí čelit všeobecnému tzv. „zaškatulkování“. Kvalita života etnických menšin se ale v Německu i Velké Británii každým rokem zlepšuje. Je to díky aktivnějšímu zapojení státních orgánů a zřízení nových projektů, jež se zabývají menšinovou problematikou. Politikové státu si totiž čím dál více uvědomují, že menšiny nelze přehlížet a že svými činy mohou dosti značně ovlivnit soužití národů na jejich území a zabránit nesmyslným konfliktům.

Opatření státu ke zlepšení mezinárodní komunikace jsou zatím ve fázi, kdy se zjišťuje efektivita probíhajících kurzů a projektů. Nicméně z velikosti zájmu o zřízení některých kurzů je patrné, že je dobře nakročeno ke změně alespoň jazykových a kulturních bariér mezi menšinami.

Síla multikulturního zážitku, který panuje v těchto městech i přes konflikty nebo problémy je jedním z největších paradoxů celé jeho definice. Ve chvílích kdy vzniknou tyto problémy, by totiž zároveň ideální multikulturalismus měl zanikat. Možná právě na tomto paradoxu je životnost menšin stále udržována a tím zároveň multikulturalismus nemůže být napadnutelný, jelikož nelze, aby jedno bez druhého

navzájem fungovalo. Konflikty a problémy jsou menšinami či státem vyvolány jako obranný reflex „bojující“ za identitu svého národa. Naopak kooperace a spolupráce je do jisté doby dobrým řešením, ale zároveň může být časovanou bombou pro člověka, u kterého rostou obavy zasimilace do životního stylu cizího národa. Konflikty, které vznikají a zanikají v průběhu multikulturalismu, jsou poměrně častým jevem a právě tento neuvěřitelný „koloběh“, kdy se od konfliktu vracíme ke kooperaci, zřejmě musí být součástí jistého posunu v celkovém vnímání etnických menšin. Při nejmenším to poukazuje na fakt, že je integrační proces velice proměnlivou záležitostí, kde bude stále co měnit a napravovat, a určitě má význam bojovat za společenské uznání etnických menšin.

PŘÍLOHY

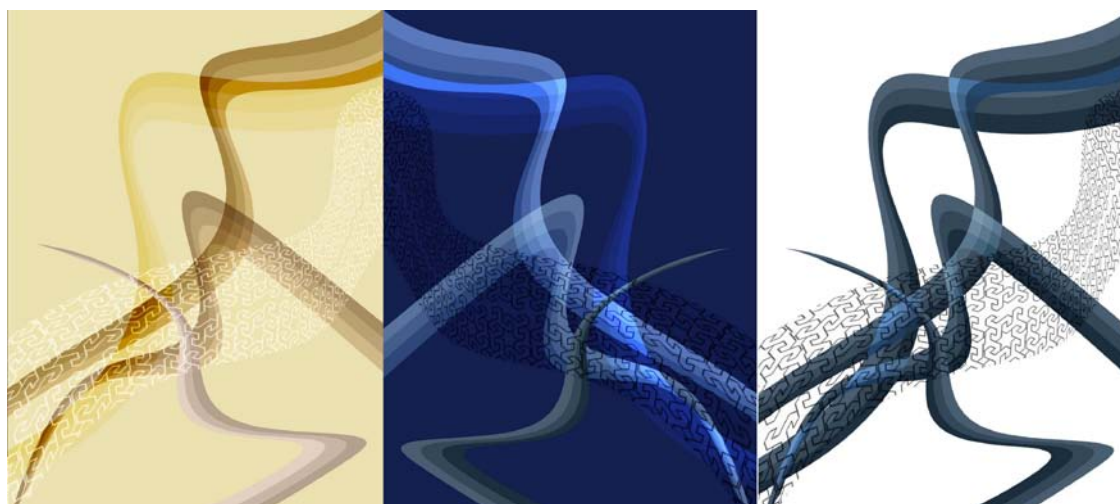
Příloha č. 1

Návrhy vzorů:

Obr. 1

Vzory inspirované tureckými menšinami v Berlíně. Propojení tureckých mešit s moderními stavbami v Berlíně. Výběr různých barevných variací.

Obr. 2

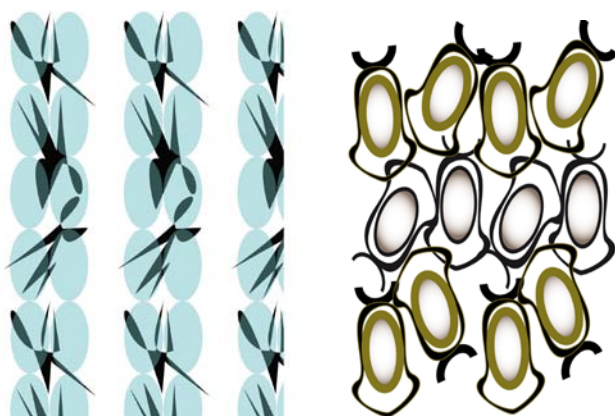
Vzory inspirované tureckými menšinami v Berlíně. Využití symboliky islámu v propojení s deformovanými objekty. Výběr různých barevných variací.

Obr. 3
Vzor inspirovaný čínskou menšinou v Londýně.
Využití symboliky čínského písma a jeho
následné deformace

Obr. 4
Vzor inspirovaný čínskou menšinou v Londýně.
Vzor zobrazuje jemnost a lehkost bytí.

Obr. 5
Vzory zohledňující téma multikulturalismu a
zobrazující soudružnost v kontrastu
s diverzitou.

Příloha č. 2
Simulace vzorů v interiéru

Obr. 6
Simulace výsledné textilie zakomponované do interiéru. Interiér je laděn do starého stylu. Textilie je v simulaci využita jako záclona.

Obr. 7
Simulace textilie v interiéru komerčních prostor. Textilie jsou zde využity jako japonské stěny.

Obr. 8
Simulace textilie v interiéru komerčních prostor. Textilie je využita jako tapeta na sloup.

Obr. 9

Simulace textilie zakomponované do interiéru. Interiér je laděn do moderního stylu. Funkce textilie je zde ve formě tapety.

Obr. 10

Simulace textilie na doplňku v interiéru. Zobrazení simulace jako potahové textilie na křeslo.

SEZNAM ZKRATEK

ČR -	Česká republika
BBC -	British born chinese (v překladu: Číňané narozeni ve Velké Británii)
EU -	Evropská unie
NDR -	Německá demokratická republika
OSN -	Organizace spojených národů
RTL -	Radio Télévision Luxembourg
SED -	Sozialistische Einheitspartei Deutschlands (v překladu: Jednotná socialistická strana Německa)
SPD -	Sozialdemokratische Partei Deutschlands (v překladu: Sociálně demokratická strana Německa)
SRN -	Spolková republika Německo
TD1 -	Türkisch Deutsches Fernsehen in Berlin (v překladu: Turecko německá televize v Berlíně)
USPD -	Unabhängige Sozialdemokratische Partei Deutschlands (v překladu: Nezávisle sociálně demokratická strana Německa)
ZDF -	Zweites Deutsches Fernsehen (v překladu: Německá televize 2)

ZDROJE

- [1] Martin Greve, Kalbiye nur Orhan, Berlin Deutsch-Türkisch Einblicke in die neue Vielfalt, Der Beauftragte des Berliner Senats für Integration und Migration, 1. vyd., Berlin 2008, ISBN: 978-3-938352-26-7
- [2] Baršová, Andrea – Barša, Pavel: Přistěhovalectví a liberální stát, Brno, Mezinárodní politologický ústav, 2005, 308 stran, ISBN: 80-210-3875-6.
- [3] Pavel Barša, Politická teorie multikulturalismu, Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1. Vyd., 1999, 347 s. ISBN 80-85959-47-X
- [4] Sartori, G., Pluralismus, multikulturalismus a přistěhovalci (Esej o multietnické společnosti), 1. vyd., Praha, 2005, ISBN 80-7363-022-2
- [5] Historie a současnost českého multikulturalismu, Rozhovor s Pavlem Baršou, [online] Multikulturní centrum Praha, 26.1.2005, [cit.2010-04-11]
URL<http://aa.ecn.cz/img_upload/79a33131c9c4293e0fceb50bfa263ef/PBarsa_rozhovor_o_multikulturalismu.pdf>
- [6] Multikulturalismus, [online], Jaroslav Fiala, Multikulturní centrum Praha, 2010, [cit.2010-04-11]
URL<http://www.evropskemesto.cz/cms/index.php?option=com_content&task=view&id=352>
- [7] Barša, P., Baršová, Mezi asimilací a multikulturalismem, Mezinárodní politika, 2006, č.5, ISSN 0543-7962,
- [8] Postavení národnostních menšin, PhDr. Mirjam Moravcová, DrSc., [online], Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze, [cit. 2010-04-11],
URL<http://www.fhs.cuni.cz/kos/kos_soubory/moravcova_o_postaveni_narodnostnich_mensin.doc>
- [9] Annerkannte Minderheiten in Deutschland, Liste, [online], uni-protokolle, [cit.2010-04-11],
URL:<http://www.uni-protokolle.de/Lexikon/Liste_von_anerkannten_Minderheiten_in_Deutschland.html>
- [10] Arabské národnostní menšiny v Německu na pozadí současné diskuse o imigraci, integraci a multikulturalismu, [online], 09.7.2005, [cit. 2010-04-11],
URL:<<http://www.amo.cz/publikace/arabske-narodnostni-mensiny-v-nemecku-na-pozadi-soucasne-diskuse-o-imigraci-integraci-a-multikulturalismu-1.html>>
- [11] Integrationsportal, Integrationskurse URL:< <http://www.integration-in-deutschland.de/>>2010-04-11
- [12] Wege zur Eingebürgereuerung, [online], 12.6.2009, [cit. 2010-04-11]
URL<<http://www.bundesregierung.de/Webs/Breg/DE/Bundesregierung/BeauftragteFuerIntegration/Einbuergierung/einbuergierung.html>>
- [13] Bundesamt fuer Migration und Fluechtlinge, [online], 2010, [cit. 2010-04-11], URL
<<http://www.bamf.de/>>
- [14] Prášil, M. – Kvapil, M. – Hofman, J.: Stroje a mechanická technologie zušlechťování, skripta VŠST Liberec, 1985
- [15] Transatlantik trends 2008, [online] German Marshall Fund of the United States, [cit.2010-05-01],
URL<<http://www.gmfus.org/trends/immigration/>>
- [16] Podpora sociálně - integračních politik a služeb, [online], Člověk v tísni, [cit. 2010-05-08],
URL<<http://www.epolis.cz/page.php?location=&menu=first&id=28&idNotion=9>>
- [17] Integrace přistěhovalců v Evropě, [online], Konference Soudobé spory o multikulturalismus a politiku identit, 24.1.2005, [cit.2010-04-11],
URL<http://aa.ecn.cz/img_upload/9e9f2072be82f3d69e3265f41fe9f28e/ABarsova_Integrace_pristehovalcu_v_Evrope.pdf>
- [18] Migraceonline, [online], Multikulturní centrum Praha, 2005, [cit. 2010-03-25],
URL< <http://www.migraceonline.cz/temata/>>
- [19] epravo.cz, [online], Sbírka zákonů, judikatura, právo, [cit. 2010-04-11],
URL<<http://www.epravo.cz/top/clanky/nabyvani-statniho-obcanstvi-naturalizace-16010.html>>
- [20] Socioweb, [online], Sociologický ústav AV ČR, [cit. 2010-05/08],
URL<<http://www.socioweb.cz/index.php?disp=teorie&shw=144&lst=115>>
- [21] Tolerance, pluralismus a postmoderna, [online], Jan Sokol, [cit. 2010-05-01]
URL<<http://www.jansokol.cz/cs/n-v-tolerance.php>>
- [22] Integrationsportal, [online], Bundesamt fuer Migration und Fluechtlinge, 2010, [cit. 2010-04-11],
URL< <http://www.integration-in-deutschland.de/>>
- [23] Arabské národnostní menšiny v Německu na pozadí současné diskuse o imigraci, integraci a multikulturalismu, [online], Asociace pro mezinárodní otázky, 2010, [cit. 2010-04-20],

URL:< <http://www.amo.cz/publikace/arabske-narodnostni-mensiny-v-nemecku-na-pozadi-soucasne-diskuse-o-imigraci-integraci-a-multikulturalismu-1.html>>

[24]Life style,Turkey, [online], The ultimate travel guide for Turkey, 1.12.2008, [cit. 2010-04-25], URL:<http://www.enjoyturkey.com/info/culture/Life_Style.htm>

[25]Aktuelle Zahlen zu Integration, [online], Bundesamt fuer Migration und Fluechtlinge, 2010, [cit.2010-04-10], URL<http://www.bamf.de/nn_442496/DE/DasBAMF/Statistik/statistik-anlage-teil-5-integrationskurse-aktuelle-zahlen.html>

[26]Geschichte Berlins, [online], berlin.de, [cit. 2010-04-25], URL<<http://www.berlin.de/berlin-im-ueberblick/geschichte/index.de.html>>

[27]Berlín historie, [online], Internetový politologický časopis, 6.4.2005, [cit. 2010-04-25], URL< <http://www.e-polis.cz/komparace/71-berlin-historie-cleneni-volby.html>>

[28]Chines in Britain, [online], BBC News, 23.5.2008, [cit. 2010-04-26], URL< http://www.bbc.co.uk/radio4/factual/chinese_in_britain.shtml>

[29]British chinese, [online], wikipedia, červenec 2009,[cit. 2010-04-26], URL:<http://en.wikipedia.org/wiki/British_Chinese>

[30]Belonging in Britain:The second generation Chinese in Britain, [online], Miri Song,University of Kent, 11.09.2001, [cit. 2010-04-26], URL<<http://www.chass.utoronto.ca/~salaff/conference/papers/belonging-Song.pdf>>

[31]London's Chinatown: integration, identity and diaspora, [online], Rosemary Sales, Alessio D'Angelo, Xia Lin, Middlesex University, [cit. 2010-04-26] URL< <http://www.surrey.ac.uk/Arts/CRONEM/CRONEM-papers09/Sales.pdf>>

[32]Articles, [online], British born chinese, [cit. 2010-04-11], URL< <http://66.111.36.90/pages/articles.html>>

[33>About London chinese cultural center, [online], London chinese cultural center, 2010, [cit. 2010-04-11], URL<<http://chineseculturalcentre.org.uk/about/>>.

[34]Chinese communities in London, [online], Think London, 2010, [cit. 2010-04-12] URL<http://www.thinklondon.com/downloads/london_communities/apac_china/D3_communities_chinese_english.pdf>

[35]Timeline China, [online], BBC News, 13.02.2010, [cit. 2010-04-11], URL:http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/country_profiles/1288392.stm

[36]Tibet ve 20. století, [online], Tibinfo, 2002, [cit. 2010-04-11], URL<<http://www.tibinfo.cz/clanek.php?id=324>>

[37]Čína historie,[online], Orbion, [cit. 2010-04-11], URL<<http://cina.orbion.cz/historie/>>

[38]Čeho se Čína tak bojí?, [online], iDnes.cz, 1.10.2009, [cit. 2010-04-11] URL<http://zpravy.idnes.cz/ceho-se-cina-tak-boji-na-oslavy-sedesatin-lidove-ciny-byl-lidem-vstup-zakazan-1vq-/kavarna.asp?c=A091001_114926_kavarna_bos>

[39] Integration, [online], Spiegel online politik, 29.2.2008, [cit. 2010-05-11], URL<<http://www.spiegel.de/politik/deutschland/0,1518,535311,00.html>>

[40]Integration, [online], Spiegel online politik, 29.2.2008, [cit. 2010-05-11] URL<<http://www.spiegel.de/politik/deutschland/0,1518,535395,00.html>>